

சீர்வு

திருமூலர்

200

வெளியீடு :

மீதுர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை,
இலங்கை.

10/12/2005

2005 | Dec

2005

உரைக்கு உரது
தெல்

உரை
41

அருட்கவி
கலாநிதி சி.விநாசித்தம்பி
அவர்கள்

அந்தி இலி

(மாதாந்த சஞ்சிகை)

ஆசிரியர்:

சென் சொற் செல்வர்
திரு. ஆறு. திருமுருகன் அவர்கள்

உதவி ஆசிரியர்:

சௌவந்திரு கா. சிவபாலன் அவர்கள்
2005 பார்த்திப வருடம் மார்கழி மாதம்

வெளியீடு: ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பழை, இலங்கை. பதிவு கூ. QD/74/NEWS/2005

மலர் 41

“அநுட்கவி” ஐயா அழிபாற்றி வணங்குகிறோம்

அநுமை வல்லான் கலைஞர்த்துவர் தோன்றும்

பெருமை வல்லோன் பிறவிச் சுழி நீந்தும்

உரிமை வல்லோன் உணர்ந்து ஊழி கிருக்கும் பார்த்திபம்.

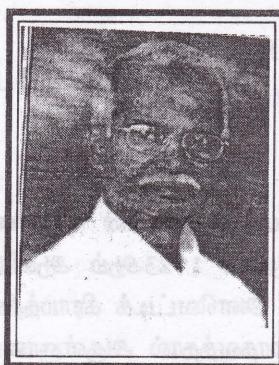
திருமை வல்லாரோடு சேர்ந்தனன் யானே.

என்ற திருமூலர் சுவாமிகளின் திருமந்திரத்துக்கு அமைய இறைவனின் பரிபூரண அஞ்சிலமையில் கலந்து விட்ட அநுட்கவி ஐயாவை வணங்குகிறோம். 1923ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 3ஆம் நாள் மக நட்சத்திரத்தில் அஞ்சிலமையில் அநுட்கவி ஐயா அவர்கள். சைவ உலகம் செய்த மாதவத்தால் அஞ்சிலமையில் அநுட்கவி ஐயா அவர்கள் ஆசிரியராக அடியவர்களின் துயர் தீர்க்கும் அஞ்சிலமையில் அநுட்கவி ஐயா அவர்கள் ஆசிரியராக அடியவர்களின் துயர் தீர்க்கும் அஞ்சிலமையில் அநும்பணியாற்றிப் பல்லரை நெறிப்படுத்தியவர். வீர சைவ மரபில் வாழ்ந்த ஐயாவின் கழுத்தில் உருத்திராட்சம் மாலையும் நெற்றியில் திருந்துக் குறியும் ஓளி தந்த வண்ணமாக மினிரும். பின்ன தீர்க்கும் பெருநெறி காட்டி அல்லல் உற்று அபயம் என்று அவரை தேடிச் சென்றவர்களுக்கு எல்லாம் அஞ்சேல் என்று அறுவதல் செய்த அநுட்கவி ஐயாவை சைவ உலகம் இழந்து தவிக்கிறது. மிக இளம் வயது முதல் புராண இதிகாசச் செய்திகளை கதாப்பிரசங்கமாக மக்களுக்கு எடுத்துரைத்து பக்தி வளர்ச்சியை மேம்படுத்திய பெருமகன். அவர் உரையாற்றாத திருக்கோவில்கள் இல்லையென்று சொல்லும் அளவுக்கு ஈதுத்திரு நாடு முழுவதும் அவரது சொற்பொழிவு பிரசித்தம் பெற்று அனைவரையும் கவர்ந்தது. சொல்லாவும் செயலாவும் தூய வாழ்வு வாழ்ந்த அநுட்கவி ஐயாவின் ஆற்றலை விபரிக்க இயலாது. பிறவிக் கவிஞர் பேனா எடுத்தும் ஊற்றாகக் கவி பிறக்கும். குடிசையில் அரம்பித்த நாகவரத நாராயணர் திருக்கோவில்

பாரு சன நாலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

இன்று பெருங்கோவிலாக எழிற்சி பெற்று விளங்குகிறது என்றால் அப்பெருமை ஜயாவின் தொண்டின் அடையாளமாக தலங்கி நிற்கிறது. வாணிபத்தில் உயர்ந்தவர்கள் எல்லாம் அருட்கவி ஜயாவின் வாசலில் காத்திருப்பார்கள். ஜயாவின் அறிவுரை, அவர் தந்த காவல் நரல் எம்மை இந்நிலையில் காத்தருளியது எனக் கண்ணீர் மல்கிப் போற்றுவார்கள். பள்ளிகள்லும் பாலகர் தொட்க்கம் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள் வரை கண்ணினால் கண்டு கருணை நீறு பெற்றுச் செல்ல பல மணி நேரம் காத்திருப்பார்கள். அன்னதானப்பணி செய்வாய் ஆயின் அடையா வாயிலாக உன் வீட்டில் இன்பம் நிறையும் என்பார். அவர் வார்த்தையால் அன்ப்பணிகளில் சுடுபட்டவர்கள் பலநாறுபேர். சந்திதி வாசலில் பல நாறு தடவை இவரது கதாப்பிரசங்கம் நடைபெற்றுள்ளது. பல ஆயிரம் மக்கள் வீதி எல்லாம் நிறைந்து இருந்து கேட்பார்கள். பல மணி நேரம் தொடர்ந்து பேசக்கூடிய பேராற்றலைக் கொண்ட ஜயாவின் உரை யாருக்கும் தெவிட்டாது. இத்தகைய பேரறிஞரை திருவருள் சக்தி மிக்கவரை சைவ உலகம் இனி எங்கே சந்திக்கப் போகின்றது? எம்மண்ணில் மகத்தான ஞான வழிகாட்டியாக விளங்கிய அருட்கவி கலாந்தி சி. விநாசித்தம்பி புலவர் ஜயாவின் திருவடிகளை நினைந்து போற்றி அவரது ஆசியை வேண்டுவோமாக.

ஆசிரியர்

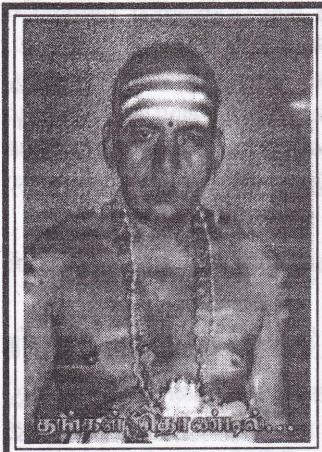
முத்தமிழ் வித்தகர் அ. பொ. செல்லையா B.Sc. (இயல் பெற்ற அதிபர்)

தென்மராட்சி பெற்ற உன்னதமான சமூகசேவையாளர்களில் ஒருவரான அ. பொ. செல்லையா அவர்கள் கண்டாவில் காலமாகி விட்டார் என்ற செய்தி கேட்டு மிகுந்த கவலையடைகளின்றோம். ஆனாலுமொத்தம் அதிபராக, சிறந்த பேச்சாளனாக, எழுத்தாளனாக, சமூகத் தொண்டராக விளங்கிய இவரை அறியாதவர்கள் இல்லை. பல ஏழை மாணவர்களின் கல்வி மேம்பாட்டுக்காக உழைத்த உத்தமர். பளை மகா வித்தியாலயத்தில் இவர் அதிபராக விளங்கிய போது முதல் முதலாக மருத்துவபீட்டத்துக்கு கிளிநெடுஷ்சி மாவட்டத்தின் பேரில் மாணவனை அனுப்பி சாதனை படைத்தவர். சாரணியத்தினுடாக பல ஊர்களில் பயன்தான் மரங்களை நடுவித்து இயற்கையை நேசித்தவர். இடப்பெயர்வினால் வலிகாம மக்கள் தென்மராட்சி நோக்கிச் சென்ற போது பலருக்கு இருப்பிடம் அமைத்துக் கொடுத்ததோடு இடம்பெயர்ந்த மாணவர்களின் கல்விப்பணி தொடர, தான் அதிபராக விளங்கிய மீசாலை வீரசிங்கம் மகா வித்தியாலயத்தை அகலத்திற்ந்து அரும்பணியாற்றியவர். தெல்லிப்பழை றீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத் தலைவர் அன்னை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி மீது மிகுந்த மரியாதை கொண்டு அன்னையின் விழாக்களில் தவறாது கலந்து கொண்டு சிறப்பிப்பார். உசன் கந்தசாமி கோவில் குருக்கள் வீட்டில் தூர்க்காபூரம் மகளிர் இல்லம் இயங்கி மீள வலிகாமம் நோக்கி வரும் போது சில தினங்கள் அதிபர் அ. பொ. செல்லையா வீட்டில் அனைவரும் தங்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. மிகப் பண்பாக அவர் உபசரித்து, சுகல உதவிகளையும் வழங்கிய நாட்கள் மறக்க முடியாது. மிகச்சிறந்த சேவையாளனாக விழங்கிய அதிபர் ஜயாவுக்கு எமது இதய அஞ்சலிகளை சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

ஆசிரியர்

தெய்வீகப் பெருந்தகை
வெள்ளுத் தூண்டியை

தெய்வீகப் பெருந்தகை அருட்கவி சீ. விநாசீத்தும்பி அவர்களுக்கு எதுல்லீஸ்பூரூப தூர்த்தாரேதூவி தேவஸ்தானத்தின் **கண்ணீர் அஞ்சலீ**

**முதுமையிலும் தன்பணி தொடர்ந்த
தர்மவரன்**

சொல்லாலும், செயலாலும் திருவருள் நிறைந்த தெய்வீக வாழ்வு வாழ்ந்தவர் அருட்கவி ஜயா அவர்கள்.

அறுபது ஆண் டுகளுக்கு மேலாக அவரது ஆத்மீகத் தொடர்பு எனக்குக் கிடைத்தது. கணீர் என்ற குரவில் அவர் ஆற்றிய தெய்வீக சொற்பொழிவுகள் எம்நெஞ்சில் நிறைந்திருக்கின்றன.

தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ தூர்க்காதேவியின் திருக்கோயில் வாசலில் அவர் ஆற்றிய அருள் உரைகள் அற்புதம் நிறைந்தவை. அம்பாள் மீது அவர் பாடிய திருவூஞ்சல் பாடல்கள் அருட்சுவை யுடையவை. முதுமையிலும் தன்பணி தொடர்ந்த தர்மவான் அவர்.

சகோதரி என்று அவர் அழைக்கும் வார்த்தைகள் கேட்டு ஆனந்தம் அடைவேன். எத்தனை ஆலய விழாக்கள், அரங்குகள், சபைகளில் யானும் அவருடன் உரையாற்றிய நாள்களை மீள நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

எல்லாம் இறையருள். அன்னாரின் வாழ்வு போற்றுதலுக்குரியது சமாதி நிலையில் இருந்து எல்லோருக்கும் அருட்கவி ஜயா ஆறுதல் தரவேண்டும் என அம்பாளை இறைஞ்சி அமைகின்றேன்.

கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

மலை விளக்கு அணைந்தது!

கலையகள் கண்ணீர் மல்க
கலங்கிட அடியார் எல்லாம்
தலைமகன் கவிதை கேட்ட
தமிழ்த் தாயாள் அலறி ஏங்க
நிலையிலா உலக வாழ்வின்

நிலையினை எடுத்துச் சொல்லி
அலைகடல் அப்பால் உள்ளோர்க்கு
ழறுதல் பலவும் சொன்ன
மலைவிளக் கணைந்த தம்மா
மறைந்தனன் விநாசித் தம்பி.

புலவர் மு. திருநாவுக்கரசு

தெய்வீக நூல்கம்
யாழியாழம்.

திருநீற்றை வழங்க அச்சம் போக்கியவர்

அருள் வார்த்தைகளால் அடியவர்களை ஆற்றுப்படுத்திய அருட்கவி ஜயாவின் மஹா சமாதியால் ஏற்பட்ட பிரிவு சைவ உலகுக்கு பேரிழப்பாகும்.

கவிவல்லவராய், சொற்பொழிவாளராய், சோதிடராய், நல்லாசிரியராய், அருள் வளத்தால் ஆறுதல் தருபவராய் எம்முன் விளங்கிய நடமாடும் தெய்வம் எம்மை விட்டுச் சென்றமை தாங்க முடியாத துயரத்தைத் தருகிறது. பழுத்த பழமாக, அறி வின் சிகரமாக நின்று பலரது வாழ்வை பயனுள்ள நெறிக்கு வழிப்படுத்திய புண்ணிய ஆத்மா அருட்கவி ஜயா. இவரது இடத்தை நிரப்ப எம் மண்ணில் யாரும் இல்லை.

சிறந்த ஆளுமை மிக்க, ஆளுமீக்கத் தலைவரை ஈழத்திருநாடு இழந்து தவிக்கிறது. பண்ணோடு பாடி தீது அகற்றும் திருநீற்றை வழங்கி அடியவர் அச்சம் போக்க இவ் அவனியில் இனி யார் உள்ள? என் செய்வோம் எல்லாம் எப்பவோ முடிந்த காரியம் என்ற மகானின் வார்த்தைகளை மனதில் இருத்தி சமாதி நிலையில் இருக்கும் அருட்கவி சுவாமிகளின் ஆசியை வேண்டுதல் செய்வோமாக.

செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு. திருமுருகன்

(இதயன் செய்த) அருட்கவி விநாசித்தம்பி அமரராணார்

அருட்கவி சீ. விநாசித்தம்பி ஜயா நேற்று அதிகாலை தனது 82ஆவது வயதில் இறைபதம் அடைந்தார். அளவெட்டி நாகேஸ்வரம் ஸ்ரீ நாகவரத நாராணயத் திருத்தலத்துடன் தன் வாழ்க்கையை இணைத்திருந்த அருட்கவி அவர்கள் சமய, சமூகப் பணிகளில் தனது தள்ளாத வயதிலும் முன்னின்று உழைத்த பெரியார்.

நினைத்த உடனே ஊற்றெடுத்தாற் போல அரும்பெரும் பாடல்களை இயற்றும் கவிஞராக விளங்கியவர் அவர். ஆயிரக்கணக்கான அருட்பாக்களை மிகக் குறிப்பாகக் கீர்த்தனைகளை இயற்றி நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். தெய்வீகப் பணியிலேயே தனது வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியைச் செலவிட்ட அவர், அன்பும் அருஙும் நிறைந்தவர்.

கந்தபுராணம், விநாயகபுராணம் ஆகியவற்றை எல்லோரும் விளங்கிக் கொண்டு பாடுவதற்கு வகைசெய்யும் விதத்தில் அவற்றை வசன காவியமாகப் பாடியவர்.

ஆசிரியப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த வேளையில் விநாசித்தம்பி ஜயா அவர்கள் தொடர்ச்சியாகப் பக்திப் பாடல்களை இயற்றி வந்தார். ஆசிரியப் பணியின் பின்னர் அவர் முழுமையாகத் திருவருள் தொண்டினைப் பெருவிருப்போடு செய்தவர். கவி யோகியாகத் திகழ்ந்த அவருக்கு யாழ். பல்கலைக்கழகம் கெளரவ முதுகலைமாணிப் பட்டம் வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தியது.

இந்து சமயப் பேரவையின் தலைவராகப் பல வருடங்கள் பணியாற்றிய அருட்கவி அவர்கள் நேற்று அதிகாலை நாராயணர் ஆலய வளாகத்தில் சமாதியானார்.

குழேந்திப் புலவர் எழுதிய

வெளியீடு:

“நளவெவண்பா”

கிடைக்கும் இடம்:

சிவத்தமிழ்ச்செல்வி பிறந்தநாள் அறநிதியம்
வீலை: 200/- ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
கெலலிப்பழை.

அகவை எண்பத்தொன்றில் அன்னை சிவத்தமிழ்ச் செல்வி

எண்பத்தீயோராவது எனது பிறந்ததினத்தை

முன்னிட்டு அன்பர்களுக்கு தாழ்மையான

கருத்து ஒன்றை முன்வைக்கிறேன்.

கடந்த பதினாறு ஆண்டுகளாக மிகச் சிறப்பாகவும் பக்தி பூர்வமாகவும், எழுச்சியாகவும் இடம் பெற்ற பிறந்த நாள் வைபவங்களை எண்ணிப்பார்த்து அனைவருக்கும் நன்றி கூறுகிறேன். ஆண்டுதோறும் ஜனவரி ஏழாந் தேதி என்றால் எனது ஆர்வலர்கள் எல்லோரும் அம்மாவின் பிறந்த நாள் என்றும், பெரியம்மாவின் பிறந்தநாள் என்றும் சீச்சருடைய பிறந்தநாள் என்றும் சொல்லிச் சொல்லி பாராட்டுத் தெரிவிப்பார். ஆண்டுதோறும் இந்த நாளில் எனக்குக் கிடைக்கும் ஆசிகள், வாழ்த்துக்கள், அன்பளிப்புக்கள், பரிசுப் பொருட்கள் என்பன அளவிலடங்காது. அவற்றை எல்லாம் எமது அம்பாள் தொண்டர்களுக்கும், என்னுடன் கூடியிருக்கும் அத்தனை பேருக்கும் பகிர்ந்து மகிழ்வதில் எனக்குத் திருப்தி ஏற்பட்டது. அது மாத்திரமல்ல இந்த நாளை முன்னிட்டு வலிகாமம், தீவுப்பகுதி, தென்மராட்சி, கிளிநோச்சி ஆகிய இடங்களில் கல்வி பயின்று கொண்டிருக்கும் உயர் கல்வி பயின்று கொண்டிருக்கும் உயர் கல்வி மாணவர்களுக்கு அளவான பரிசுத் தொகை வழங்கி வந்தமையும் அனைவரும் அறிவர். இந்த நாளை முன்னிட்டு பல்கலைக்கழக மருத்துவப்பீத்துக்கும் தெல்லிப்பழை பூற்றுநோய் வைத்தியசாலைக்கும் எனது பிறந்தநாள் அறநிதியிப் பணம் அன்பளிப்பு செய்யப்பட்டமை மகிழ்ச்சிக்குரியது. மேலும் அந்தணப் பெருமக்கள், அறிஞர் பெருமக்கள், எழுத்தாளர் பெருமக்கள் ஆகியோரையும் குறிப்பிட்ட ஆண்டுகளில் ஜனவரி 7இல் பொன்னாடை போர்த்து பணப்பரிசில்கள் வழங்கி வரவேற்றோம்.

எல்லாவற்றிலும் மேலாக “லலிதா சகஸ்ரநாமம் தமிழில் நால் வெளியீடு, வாழும் வழி, பத்துச் சொற்பொழிவுகள், பெண்மைக்கு இணையுண்டோ, அறிவொளி காட்டி சான்றோர் வரிசையில், சைவக்கிரியைகளும் விளக்கமும், பவளவிழா மலர், தங்கத்தலைவி, சைவத்தமிழ் ஆய்வு நூல்கமலர், ஏழாந் திருமுறை, வாழ்க எம் அன்னை” ஆகிய நூல்களும் பிறந்தநாள் அறநிதியத்தின் சார்பாக வெளியிடப்பட்டன. பொன்னும் மெய்ப்பொருளும் தருவான் என்பதையும், போகமும் திருவும் புனைப்பான் என்பதையும், பிழையெல்லாம் தவிரப் பணிப்பான் என்பதையும் கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக நான் நன்கு புரிந்து கொண்டேன்.

ஆனால் காலம் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. வயதும் ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. மனம் கடவுள் நட்பை துரிதமாக நாடிக் கொண்டிருக்கிறது. சொற்பொழிவு செய்வதிலே, கருத்துரை வழங்குவதிலே, ஆசியுரை, வாழ்த்துரை, எழுதுவதிலே நந்சிந்தனை ஆற்றுவதிலே உறுதியான குரலையும், நல்ல சிந்தனையையும் அம்பாள் இன்னமும் தந்து கொண்டே இருக்கிறாள். ஆனால் தேக நிலையின் தராதரம் குன்றிக் கொண்டே போகிறது. உதவியாக நிற்பவர்களின் ஒரு கரத்தைப் பற்றிக் கொண்டுதான் நடக்க முடியும். இதனால் தேவையான மேடைகளுக்குச் சென்று கருத்துரைகள் வழங்குவதை நிறுத்தி விட்டேன். இந்த நிலையில் எனது ஆர்வலர்களுக்கும் அறிஞர்களுக்கும் பணிவான வேண்டுகோள். என்பது வயதுப் பூர்த்தியோடு நான் நிறைவடைகிறேன்.

ஆகவே எதிரவரும் 07-01-2006இல் இடம்பெறும் எனது பிறந்த நாள் வைபவம் வழிபாட்டோடும், மகேஸ்வர பூசையோடும் மாத்திரம் அமையட்டும். மேலும் இவ்வாண்டு அறநிதிய நிதியிலிருந்து நளவெண்பா நூல் அச்சுப்பதிப்பு (மறுபதிப்பு) செய்து வெளியிடப்படும். எல்லோரும் எம்பெருமாட்டியின் அபிஷேகத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்தும், அந்த நாளில் அனைவரும் மகேஸ்வர பூசையில் பங்கு பற்றியும் மகிழ்ச்சியாக இடம்பெற வேண்டும் என்பது தான் எனது தாழ்மையான வேண்டுகோளாகும்.

கடந்த பதினாறு ஆண்டுகளாக அம்பாளின் அடியவர்களும் எனது ஆர்வலர்களும் அன்பளிப்பு செய்த பணம் ஏற்குறைய (42,00000/-) நாற்பத்து இரண்டு இலட்சம் ரூபா யாழ்ப்பாணம், சுன்னாகம் தேசிய சேமிப்பு வங்கியில் இடப்பட்டுள்ளது. அந்தப் பணம் பிறந்தநாள் அறநிதியம் என்ற பெயரிடப்பட்ட கணக்கில் வைப்புச் செய்யப் பட்டுள்ளது. இந்தப் பணத்தின் வட்டி மாத்திரம் ஆண்டுதோறும் ஜனவரி ஏழாந்திகதி பாவிப்புக்குப் பயன்படுத்தப்படும். சட்ட வல்லுனர்களாலும், பிறந்தநாள் அறநிதியச் சபையினாலும், தூர்க்காதேவி தேவஸ்தான் நிர்வாகசபையினாலும் 1990ஆம் ஆண்டு தீர்மானிக்கப்பட்ட ஒழுங்கு இதுவாகும். எனவே இந்த தாழ்மையான வேண்டுகோளை அனைவரும் ஏற்று குறிப்பிட்ட எனது பிறந்த தினத்தில் தங்கள் தங்கள் பிரார்த்தனையை தூர்க்கையம்பாருக்குச் சமர்ப்பித்து நிற்பீர்கள் என்ற நினைப்போடு என் கருத்தை நிறைவு செய்கிறேன்.

ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பழை

கலாநிதி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி
சமாதான நீதிபதி

தலைவர்

தீபங்கள்

வண்ண வண்ணத் தீபங்களே
வடிவான ஓளிதரும் தீபங்களே
கண்ணச் சிமிட்டிப் பிரகாசிக்கும்
கண்களைக் கவரும் தீபங்களே.

அலையத்தில் பிரகாசித்திடும் தீபங்களே
அனைவரையும் கவர்ந்திடும் தீபங்களே
மாக்கோலம் மீதிலும் தீபங்களே
மனதைத் தெளிவாக்கும் தீபங்களே.

கார்த்திகைப் பெளரணமிலும் தீபங்களே
கவலைகள் போக்கிடும் தீபங்களே
தீபாவளித் திருநாளிலும் தீபங்களே
தீமைகள் அகற்றிடும் தீபங்களே.

செல்வி கிருல்னசாமி தூர்க்காம்பிகை

எல்லோரும் கிண்புற்றிருக்கச் செயற்படுவோம்

கலாந்தி குமாரசாமி சோமசுந்தரம் அவர்கள்

இப்புமியில் வாழுகின்ற மனிதர்கள் யாபேரும் மகிழ்ச்சியை விரும்புகிறார்கள். ஆயினும் மகிழ்ச்சியாக இருப்பவர்கள் மிகச்சிலரே. அதுவும், சிற்சில நேரங்களிலேயே மகிழ்ச்சியாக இருக்கின்றனர். வாழ்க்கையில் பெரும்பகுதி மகிழ்ச்சியாக இருப்பதில்லை என்று கூறப்படுகிறது. அதனால், மனிதர்கள் இறைவனைப் பிரார்த்திக்கும் பொழுதெல்லாம் தமக்கு வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சி வேண்டிப் பிரார்த்திக்கிறார்கள். இறைவனை வேண்டுதல் செய்யும் போதெல்லாம் தமக்கு மகிழ்ச்சியும் இன்பமும் வேண்டும் என்று கேட்க எவரும் மறப்பதில்லை. ஆனால் பிறருக்கு மகிழ்ச்சி வேண்டி இறைவனைப் பிரார்த்திப் பவர்கள் எத்தனை பேர், என்பது கேள்விக்குறியாக உள்ளது. பிறர் மகிழ்ச்சியாக இல்லாதபோது, நாம் மட்டும் எவ்வாறு மகிழ்ச்சியாக இருக்கமுடியும் என்பதைப் பலர் சிந்தித்துப் பார்ப்பதில்லை. எல்லோரும் இன்புற்றிருந்தாலேயே நாமும் இன்புற்றிருக்கலாம் என்பது சைவம் காட்டும் உண்மை நிலை. அதனை நாம் உணர்ந்து கொண்டால் நாம் எல்லோரினதும் நன்மைக்காகவும் மகிழ்ச்சிக்காகவும் பிரார்த்தனை செய்யவேண்டும் என்னும் விழுமிய நிலைப்பாடு எம்மில் தோன்றிவிடும்.

நாம் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதற்காகப், பிறரும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கவேண்டும் எனப் பிரார்த்திப்பதும் ஒரு வகையில் சுயநலம் தான். இருப்பினும் அது நன்மை பயக்கும் சுயநலம் என்பதால் பாதகமில்லை.

**“எல்லோரும் கிண்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே அல்லாமல்
வேறான்றறியேன் பராபரமே”**

என்கிறார் சமரச சன்மார்க்க ஞானியாகிய தாயுமானவ சுவாமிகள்.

“இன்பமே சூழ்க், எல்லோரும் வாழ்க்” என்பது சைவத்தின் குரல் ஆக உள்ளது. சைவமக்கள் இவ்வாசகங்களை உரக்கக் கூவிக் காற்றோடு காற்றாகக் கலக்கச் செய்து விடுதலோடு மாத்திரம் அமைந்து விடாது, வாழ்க்கையில் அவற்றைச் செயற் பாடுகளாகவும் மாற்றி விடுதல் அவசியமாகும். கோட்பாடுகள் செயற்பாடுகள் ஆகும் போதே, பலன் கிடைக்கின்றது.

அறிஞர்கள் கருத்துக்கள் சிலவற்றை நோக்குவோம்:

- * காலையிலும் மாலையிலும் சில நிமிடநேரம் ஓரிடத்தில் அமைதியாக இருத்தல். மனதை அலையவிடாமலும், மௌனமாகவும் அமர்ந்திருத்தல், இதற்கு அடிப்படை நிபந்தனையாகும்.
- * மனதில் உறுதி, பேச்சில் இனிமை, செயலில் நன்மை என்பவற்றை வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்தல்.
- * பிறர் நலமாக வாழவேண்டும் என்பதில் விடாப்பிடியாக இருத்தல்.
- * உடன்பாட்டுச் சிந்தனைகளை மனதில் வளர்த்தல், எதிர்மறைச் சிந்தனைகளை அடியோடு கடைதல்.
- * எல்லாவற்றிலும் நல்ல அம்சங்களையே பார்த்தல் இருண்ட பக்கத்தைப் பாராது விடுதல்.

- * கடந்த காலத் துன்பங்கள், துயர்களை அடிக்கடி மீட்டுப் பாராது இருத்தல். நடந்தவை நடந்தவைதான், இனிமேல் நடக்கப் போபவை நன்மையாக நடக்கட்டும் என நினைத்தல்.
- * எல்லாம் நன்மைக்கே என்ற உணர்வினை வளர்த்தல்.
- * எல்லோர் மீதும், எல்லா உயிர்கள் மீதும் அன்பாயிருத்தல்
- * பொறாமை, ஆசை, கோபம், இன்னாச்சொல் ஆகியவற்றைத் தவிர்த்தல்.
- * போதும் என்ற மனம், பொன் செய்யும் மருந்து என்பதை ஏற்று, வாழ்க்கையில் திருப்திகொள்ளல்.
- * எம்மை எம்மோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தல், பிறரோடு ஒப்பிடாதிருத்தல்
- * வெளியிலிருந்து நல்லனவற்றை மட்டும் மனத்துள் புக அனுமதித்தல், அல்ல வற்றைப் புக அனுமதியாது தடுத்தல்.
- * இறைவனில் அசையாத நம்பிக்கை கொள்ளல், எல்லாம் அவன் செயல் என எண்ணி, சமநோக்கினைக் கொண்டிருத்தல், சமநோக்கு என்பது இன்பம், துன்பம், நன்மை, தீமை என்பவற்றை சமமாக ஏற்றுக்கொள்ளுதல்.
- * “இடுக்கண் வருங்கால் நகுக” என்னும் வள்ளுவர் வாக்கினைத் தலைமேற் கொள்ளல். ஸற்றில் வாழ்க்கையின் உண்மை நிலையைத் தெரிந்து, இன்பத்தில் இறுமாப்பு எய்தாமலும், துன்பத்தில் துவளாமலும் இருத்தல்.
- சைவநெறியில் நின்று வாழ்வதன் மூலம் நாமும் மகிழ்ச்சியடையலாம்; பிறரையும் மகிழ்ச்சியாக வாழவைக்கலாம் என்பதை உணர்வோமாக.

அருள் விருந்து

தந்தையை இகழ்பவன் தன்னையே இகழ்ந்து கொள்கிறான் முறைதவறிக் கையாண்டால் புல்லும் கையைக் காய்ப்படுத்திவிடும். நோயற்றுக் கடிப்பவனே நோயற்ற வாழ்வில் உள்ள சீர்மையை அறிகிறான். உலகில் பெரிய பணக்காரன் யார்? ஆசையை வென்றவனே பெரிய பணக்காரன். மௌனமுற்றிருப்பதே தெய்வத்தின் பாதை. அந்தப் பாதையை நீயும் கற்றுவா. பிறரைப் பற்றி அபிப்பிராயம் சொல்லுவதன் மூலம் ஒருமனிதன் தனது தரத்தை வெளியிடுகிறான். எண்ணிய எண்ணம் நல்லதாயினும் கெட்டதாயினும் அது எண்ணியவனிடத்தே திரும்பிவந்து சேருகிறது.

உலக விஷயங்களுக்குச் செவி கொடாதிருந்து பழுகு அப்பொழுது இறைவனுடைய ஆணை உனக்குக் கேட்கும்.

நான்கு கால் இருந்தும் குதிரை சில வேளைகளில் இடர்ப்படுகிறது. இரண்டு கால் உடைய மனிதன் என இடர்ப்படமாட்டான்?

அறிவிலியோ தான் அடைந்த வெற்றியை விளம்பரம் பண்ணுகிறான். அறிவாளியோ தான் செய்த தவறுதலை எண்ணிப் பார்க்கிறான்.

நிறை நிலா மறை நிலாவாக மாறுவதால் உலகுக்கு நஷ்டமொன்றுமில்லை. ஆக்கமானது அழிவாக வடிவெடுக்கும் போது ஞானிக்கு நஷ்டமொன்றுமில்லை.

காற்றிலும், மழையிலும், வெயிலிலும், பனியிலும் மலையானது மாறுதல் அடைவதில்லை. புகழ்ச்சியிலும் இகழ்ச்சியிலும் சான்றோன் மனம் மாறுதல் அடைவதில்லை.

[தாமசக்கரம்; சக்கரம்: 8; விகாரி என சித்திரை மீ; ஆரம்: 4; ஆசிரியர் கவாமி சித்பவானந்தர்; ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண தபோவனம் (ராமகிருஷ்ணமிஷன்); பக்கம்: 122; திருப்பராய்த்துறை போஸ்ட்; திருச்சி ஜில்லா.]

விழுச்செல்வம்

திருமதி திருப்பதி கிளம்பிறையாளன் அவர்கள்
நோக்யோக், கன்டா

மாடுகண்டு கண்றுண்டு மக்களுண் டென்று மக்கற்விதல்லாங்
கேடுன் டெனும்படி கேட்டுவிட் டோமிக் கேண் மனமே
ஒடுண்டு கந்தையுண் டூளொ யெழுத்தைந்து மோதவுண்டு
தோடுண்ட கண்ட னடியார் நமக்குத் துணையு முண்டே.

மாடு-செல்வம், கால்நடை கேடு-கெடுதல், ஒடுண்டு-பிச்சைப்பாத்திரம் இருக்கிறது, கந்தை-துணி. ஐந்தெழுத்து-பஞ்சாட்சரம். கண்டன்-நீலகண்டன் சிவன்.

பொன்பணம் செல்வம், மாடு, திரு, பொருள், உடைமை-பெரும்பாலும் ஒத்த பொருள்டைய சொற்கள். மாட்டை ஒரு செல்வமாக இடையர்களும், உழவர்களும் மதித்தனர். வீடு வாசல், நிலபுலம், தோட்டம், வயல், காணி பூமி, நகை நட்டு, காக என்பன மக்கள் சம்பாதித்த செல்வங்கள். இந்த உடைமைகளைப் பிள்ளைகள்க்குச் சொத்தாக, முதுசொமாகச், சீதனமாக வழங்கும் மரபு இன்றும் நடைமுறையில் உண்டு. இந்த மாடு என்ற வழக்காறு பிற்காலத்தில் செல்வமெனப் பொருள்பட்டது. இம்மாடென்ற வழக்காறு வள்ளுவர் வாய்மொழியாகவும் வந்துள்ளமை வெளிப்படை. “மாடல்ல மற்றையவை”-400. வள்ளுவத்தில் செவிச்செல்வம், கல்விச்செல்வம், அருட்செல்வம், பொருட்செல்வம், மக்கட்செல்வம் பற்றிப் பேசப்பட்டுள்ளது. மேலும் நானுடைமை, பண்புடைமை, ஆள்வினையுடைமை, ஊக்கமுடைமை, அறிவுடைமை, அருங்குடைமை, ஒழுக்கமுடைமை, அடக்கமுடைமை, பொறையுடைமை, மனித பக்குவங்களாக எடுத்தாளப்பட்டமை-மனித விழுமியச் சிறப்பேயாம். உடைமை செல்வத்தையும் சுட்டும். செல்வத்தை, உடைமையை, பண்புகளை, அறத்தை உடையவர்களையும் இப்பிரயோகம் குறிக்கும். நன்றியுடைமை எனின் நன்றியுணர்வுடையவரென்றும் பொருள்படும். நன்றியில் செல்வம் குற்பா வரிசையிலோர் அதிகாரம் தேடிவைத்த தேட்டம், பொருள் மற்றவர்க்குப் பயன்படாவிடின் அ.து நன்றியில் செல்வம் எனப்படும். இல்லானை இல்லாஞும் வேண்டாள். ஈன்றெடுத்த தாய் வேண்டாள். எனவே சம்பாத்தியம் மற்றவர்க்குப் பயன்படவேண்டும். இதை ஈத துவக்கும் இன்பமென்றார் செந்நாப்போதார். கடின உழைப்பாற் சேமித்த செல்வத்தைப் புதைத்து வைத்தவர் திடீரென இறந்துபட்டால் என்னவாகும் என ஒரு வினாவெழுப்புகின்றார் ஒளவைப் பிராட்டி.

பாடுபட்டுத் தேடிப்பணத்தைப் புதைத்து வைத்துக்
கேடு கெட்ட மானிடரே! கேளுங்கள் - கூடுவிட்டிங்கு
ஆவிதான் போயினபின் யாரே அனுபவிப்பார்
பாவிகாள் அந்தப் பணம்.

நல்வழி 22

கருமிகளின் செல்வம் தனக்கும் பயன்படாமல் பிறர்க்கும் உபயோகமின்றி வீணாய்ப்போகும். எனவே தாமம் செய்யென்பது கருத்து. இச்செல்வந்தர் பலர் தற்புகழ்ச்சி, பெருமை, நாளென்ற நினைப்பு உடையவர்களாகவும் திகழ்வர்.

செல்வம் வந்துற்ற காலைத் தெய்வமும் சிறதுபேணார்
சொல்வன அறிந்து சொல்லார், சுற்றமும் துணையும் நோக்கார்

வெல்வதே நினைவதல்லால் வெம்பகைவலி தென்றெண்ணார்
வல்வீனை விளைவும் ஓரார் மன்னின்மேல் வாழும் மாந்தர்.

கிருஷ்ணன் தூதுக்சருக்கம் - பாரதம்

இனி இவ்வியாசத்தில் வரும் விழுச்செல்வம் பற்றிச் சிந்திப்போம் அன்மைக் காலங்களில் மனித விழுமியங்கள் பற்றி வெகுவாகச் சிலாகிக்கப்படுகிறது. இதைப் பேண வேண்டியவர்கள் மனித சமுதாயம் தான். மானிடம் பேணப்பட வேண்டும். “கம்பனென் ஏராரு மானிடன் வாழ்ந்ததும் காளிதாசன் கவிதை புனைந்ததும்” என்பாரதி கவி பண்ணினார். மானுடம் வென்றதம் மா எனக்கம்பநாடன் கவி செய்தார். மனிதத்தன்மையில்லா துட்டத்தனம் இப்பூப்பந்தில் மலிதல் தீமையை விளைவிக்கும். எனவே மனித விழுமியங்களைக் கட்டியெழுப்பச் சிறந்தனைச் சிற்பிகள் முயல்கின்றனர். இன்று ஜ. நா. வரை இதைப் பேண முயல்கிறது. சமுதாய நலவாதிகள் பிரயத்தனப்படுகின்றனர். இன்றைய சினிமாத்துறையும், நாடக பாணியும் மனிதத்தைக் கொச்சைப்படுத்தி வன்முறைக் கலாசாரம் வளர வைக்கின்றன. மனிதாய நலம் பேண வேண்டியன் இச்சமுக ஊடகங்கள். சின்னத்திரை பெரியதிரை சின்னத்தனங்களை ஒழிக்கவும், விழுமியம் சிறக்கப்பண்ணவும் முயல வேண்டும். மனிதம் கெட்டுச் சீரழிவை எய்துவது கேட்டை விளைவிக்குமன்றோ? விழுமியம், விழுப்பம், பற்றிச் சொன்ன நாவலர்கள் மானிடம் சிறக்க, சீட்ட, நேரிய வாழ்வு காண அன்றும் உழைத்தனர். இன்றும் தொடர்கின்றனர். இதை நாம் திருக்குறளிலும், நாலடியாரிலும் பரக்கக் காணலாம். முதல் நாலடியார் எடுத்தானும் பொருண்மையைப் பார்ப்போம்.

விழுச்செல்வம் சிறந்த செல்வம் (269) விழுப்பினி-கொடியபினி 329, விழுமியது. சிறந்தது 133, 217 விழுமியோர்-மேன்மக்கள் 64, 159

பொன்றீச் செந்நெற் பொதியாடு பீள்வாட
மின்னொளர் வானம் கடலுள்ளும் கான்றுகுக்கும்
வெண்மை யுடையார் விழுச்செல்வ மெய்தியக்காம்
வண்மையு மன்ன தகைத்து

பீள்முற்றாத இளங்கதிர்

நாலடியார் 269

பொன்போன்ற நிறத்தைக் கொண்ட செந்நெற் பயிர்த்தோகையும், உட்கருவும் வாட்டமுற்றுக் கிடக்கவும், மின்னலோடு விளங்கும் வானம் கடலுள்ளே நீரைக் கவித்துக் கொட்டும். அது போல, அறிவில்லார் சிறந்த செல்வத்தை உடையராயின் அவர் வழங்கும் கொடையும் அத்தகையதாகவே அமையும்.

வெறுமை யிடத்தும் விழுப்பினிப் போழ்தும்
மறுமை மனத்தாரே யாகி - மறுமையை
ஜந்தை யனைத்தானும் ஒழியை காலத்துச்
சிந்தியார் சீற்றறி வினார்.

329

பொருளில்லாத வறுமையைப் பொழுதிலும் கொடிய நோய்க்கு ஆட்பட்ட பொழுதிலும் மறுமையைப் பற்றியே நினைக்கும் நன்மனம் உடையராகி இருந்து, தமக்குச் செல்வம் துணை முதலியவை வாய்த்து நல்வினை செய்யக் கிடைத்த பொழுதில் அம்மறுமைக்காம். நல்வினையைக் கடுகளை கூடச் சிற்றறிவுடையார் சிந்திக்கமாட்டார்.

களர் நிலத்தும் பிறந்த உப்பினைச் சான்றோர்

வீனைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக் கொள்வர்.

133

உவர் நிலத்தில் தோன்றிய உப்பே எனினும் அதன் பயனையுணர்ந்த பெரியோர் நன்செய் நிலத்தில் தோன்றிய நெல்லினும் மேலாக கொள்வார்.

கழுஞ்சூட் காரடகேனும் ஒருவன்
விழுமிதாக் கொள்ளின் அமிற்தாம் - விழுமிய
குய்த்துவையார் வென்சோரே யாயினும் மேவாதார்
கைத்துண்டல் காஞ்சிரங்காய்.

217

அரிசி கழுவப் பெற்ற நீரில் வெந்த பச்சை இலைக்கறி உணவு எனினும் ஒருவன் நட்பின் சிறப்பொடு கொள்வதாயின் அஃது அமிற்தாகும் சிறந்த தாளிப்பு அமைந்த கறிகளுடன் கூடிய வெண்ணெற் சோரே ஆயினும் நன்பிலார் கையில் உண்பது எட்டிக்காய் போன்ற கைப்பு உடையதாகும்.

நேர்த்து நிகரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கால்
வேர்த்து வெகுளார் விழுமியோர் - ஓர்த்துதனை
உள்ளத்தான் உள்ளி உரைத்துராய் ஊர்கேட்பத்
துள்ளித்தான் முட்டுமாம் கீழ்.

நேர்த்து-தகைமை

64

தமக்கு இணையில்லாத தாழ்ந்தவரும் தம்மைத் தாங்கிப் பண்பற்ற சொற்களைச் சொல்லிய போதும் சிறந்தோர் மனம் புழங்கிச் சினங்கொள்ளார். ஆனால் கீழ் மக்கள் அத்தகைய சொற்களை ஆய்ந்து பல பொழுதும் நினைந்து பலர்க்கும் உரைத்துத் திரிந்து, ஊரார் அறியக் குதித்துத் தூணிலும் முட்டிக் கொள்வார்.

பன்னாளும் சென்றக்கால் பண்பிலார் தம் உழை
என்னாலும் வேண்டுபே என்றிகழ்ப் - என்னானும்
வேண்டினும் நன்றுமற் றென்று விழுமியோர்
காண்டொறும் செய்வர் சிறப்பு.

159

பண்பில்லாதவர்கள், நம்மிடத்தில் ஒருவர் பல நாட்கள் தொடர்ந்து வந்தனர் என்றால், இவர் ஏதாவது நம்மிடம் பெறுதற்கு விரும்புவர் என எண்ணி அவரை விலக்குவர். ஆனாற் சிறந்தோர் ‘இவர் எப்பொருளாவது விரும்பிக் கேட்டால் நல்லது’ என்று காணுந்தோறும் சிறப்புச் செய்வர். இதுவரை நாலடியார் காட்டும் விழுமியம் பற்றிப்பார்த்தோம் இங்ஙனமே திருக்குறள் தரும் பொருளமைதியையும் இனிநோக்குவோம்.

விழுப்பம் (குறள் 131) விழுப்பேறு (குறள் 162) விழுமியார் (குறள் 162) என்னும் பிரயோகங்கள் பொருள் பொதிந்தன.

ஓழுக்கம் விழுப்பந் தரலான் ஓழுக்கம்
உயினும் ஓம்பப் படும்

விழுப்பம்-உயர்வு, சிறப்பு, திருக்குறள் 14-1

விழுப்பேற்றின் ஓ;தொப்ப தில்லையார் மாட்டும்
அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின்

162

விழுமம் என்பது கவலை, துன்பம் என்ற பொருளில் வரும் குறுளொன்றும் உண்டு.

எழுமையும் எழுபிறப்பும் உள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் குடைத்தவர் நட்பு

துடைத்தல்-நீக்குதல்

107

செல்வம் என்ற பிரயோகம் விழுப்பத்துடன் இணைந்து வரும் குற்பாக்கள் தரும் பொருண்மையை இனி நோக்குவாம்.

வேண்டாமை யன்னவிழுச் செல்வம் ஈண்டில்லை
ஆண்டும் அ; தொப்பதில்.

363

வேண்டாமையன்ன விழுச் செல்வம் ஈண்டில்லை-ஒருபொருளையும் அவா வாமையை ஒக்கும் விழுமிய செல்வம் காணப்படுகின்ற இவ்வுலகின்கண் இல்லை. ஆண்டும் அ.து ஒப்பது இல-இனி அவ்வளவேயன்று கேட்கப்படுகின்ற துறக்கத்தின் கண்ணும் அதனை யொப்பதில்லை

மக்கள் செல்வமும் தேவர் செல்வமும் மேன்மேல் நோக்கக் கீழாதலுடைமையின், தனக்கு மேலில்லாத வேண்டாமையை ‘விழுச்செல்வம்’ என்றும், அதற்கு இரண்டுலகினும் ஒப்பதில்லை என்றுங் கூறினார்.

இக்குற்பா ‘அவா அறுத்தல்’ என்னும் அதிகாரத்தில் அமைந்துள்ளது. அவா ஆசையெனப் பொருள்படும். வேணவா, பேராசையென்ற தொடர்கள் அளவற்ற ஆசையுடைமையைக் குறிக்கிறது. விருப்பும் வெறுப்புமற்ற நிலையே இறைபதம் அடையப் பெருநெறி. ஆசைக்கோர் அளவில்லையென்கிறார் தாயுமானவர். திருமந்திரம் சஞ்சோடாயினும் ஆசையறுமின். ஆசைப்படப்பட ஆய்வருந்துன்பம் ஆசைவிடவிட ஆண்டவன் அருள்கிட்டும். வேண்டாமையென்பது ஆசையின்மையையே குறிப்பிடும் இதைப்பற்றேன்றும் குறிப்பிடுவர்.

அற்றகுபற்றெனில் - உற்றகுவிடுயின்
செற்றகு மன்னுறில் அற்றிறைபற்றே

திருவாய்மொழி 1: 2-5

கைவசமயம் பற்றற்றான் பற்றினைப் பெற பற்றைவிடென்கிறது. ஆசையை முற்று முழுக்க விடமுடியாவிட்டனும் தேய்க்கலாம். அற்ப ஆசைகளை வேரோடு கெல்லியெறிய உறுதி வைராக்கியம் தேவை. ஆக இனி மேற்பிறவாதிருக்க இதுவே தனிவழி. ஆகவே வள்ளுவப் பெருந்தகை

“வேண்டுதல் வேண்டாமை கிலானடி சேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் கிடும்பை கில்”

எனப்பாடினார் 4

வேண்டுதல்-விழுதல், விரும்புதல், வேண்டாமை-வெறுத்தல் செல்வத்துட் செல்வம் செவிச்செல்வம் (கேள்வி) என்பாடிய செந்நாப்போதார் ஆசையின்மையை நம் நெஞ்சிலே பாய்ச்சி அதை விழுச்செல்வம் என்றார். அன்ன என்பதைப் பிரயோகித்து அதனிலும் மேலான செல்வம் இல்லையென்பதை உணர்த்த விழுச்செல்வம் என்றார். வேண்டாமையன்ன விழுச்செல்வம் போல இன்னொன்று கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி. என்றது தமிழ்மறை நோக்கு.

கேடில் விழுச்செல்வாஸ் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை

குறள் 400

இவ்வுலக லௌகீக வாழ்விற்கு மட்டுமன்றிப் பரலோக வாழ்வுக்கும் கல்வியே உறுதுணை. அ.து எந்நிலையிலும் கெடுதலில்லாதது. அழிவற்றது. அதனாற் கல்வி கேடில் விழுச்செல்வம் எனப் பேசப்பட்டது. ஒருவனுக்கு அழிவில்லாத சிறந்த செல்வம்

கல்வி. நெருப்பால் அழியாது வெள்ளாத்தாற் கள்வராற் கொள்ளப்படாது. எடுக்க எடுக்க கொடுக்கக் குறையாதது. என்றுமழியாத செல்வம் கல்வி. என்றுமள்ள பரம்பொருள் இறைவன். அவன் சிவன்-செம்பொருள் கற்றதனால் ஆயபயன் வாலறிவன் கால்பிடித்தல்-வாலறிவு-மெய்யறிவு-அதற்கு அவனருள் கைகூடவேண்டும். அதற்கு அருட்செல்வம் வேண்டும் பொருளிலார்க்கு இவ்விலகில்லை. அருளிலார்க்கு அவ்வுலகில்லை-அவ்வுலகு சிவலோகம் அருளுக்காய் ஆசைப்பட்டார் வாதபுரீசர்

அருளைப் பெறுவான் மூசைப்பட்டேன்

கண்டாய் அம்மானே

திருவாசகம் 25-1

செல்வந்தரென மார்த்தடும் பணக்காரர் மேற்கே வசிக்கிறார்கள். கிழக்கே நடமாடுகிறார்கள். இவர்களெல்லாம் நினைக்க முடியாத, அளக்க முடியாத செல்வன் சிவன். செல்வனகழலேத்தும் செல்வம் செல்வமே. அப்போ நாமும் சிவசெல்வர்கள் ஆவோம் வாரீ.

செல்வ நெடுமாடஞ் சென்று சேணோங்கிச்

செல்வ மத்தோயச் செல்வமுயர்கின்ற

செல்வர் வாழ்த்தில்லைச் சீற்றம்பல மேய

செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வம் செல்வமே.

திருமுறை 1: 80-5

செல்வம் மல்கு திருமங்கலக்குடி

செல்வம் மல்கு சீவநியமத் தராய்ச்

செல்வம் மல்கு செழுமறை யோர் தொழுச்

செல்வன் தேவியோ ஞந்திகும் கோயிலே

திருமுறை 5: 73-5

மேன்மைகாள் கைவநீதி வீளங்குக உலகவிமல்லாம்.

கார்த்திகைத் தீபம்

சடர் யிட்டிடரியும்.....

கார்த்திகைத் தீபநீம - எங்கள்

மனதை ஒளியும் ஆக்கும்

கார்த்திகைத் தீபநீம

நல்வ நல்வ தீபநீம

நாங்கள் யணர்கும் ஒளித்தீபநீம - எங்கும்

தெய்வ அருள் வீசிவு

அக்கியியாக வந்த தீபம் நீ.

கீருஸ்ஸாமி சுவர்ணா

மானிப்பாய்.

சிறுவர் விருந்து

பேசவைத்த பெரும்சக்தி

அருட்சோதாரி ஜுதீஸ்வரி அவர்கள்

அன்பான பிள்ளைகளே!

அன்பு வாழ்த்து! நலமாக இருக்கிறீர்களா? எல்லோரும் நன்றாக வாழ வாழ்த்துக்கள். நவராத்திரி விழா நன்றாகக் கொண்டாடினார்களா? பாடசாலையிலும் வீட்டிலும் சக்தியின் மகிழ்ச்சி பற்றி நீங்கள் நிறையைக் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். பாரசக்தியின் பெரிய அன்பின் வெளிப்பாடு பற்றி ஓர் உண்மைக் கதையைக் கேளுங்களேன்.

இந்தியாவிலே மூகாம்பிகை என்ற பெயரில் ஒரு அம்மன் கோயில் கொண்டு இருக்கிறார்கள். மூகம் என்றால் ஊமை என்று பொருள். அப்போ மூகாம்பிகை என்றால் ஊமையான அம்பிகை என்று சொல்லலாம் தானே? அப்படியில்லை. பிறவியிலேயே ஊமையாய்ப் பிறந்து வளர்ந்த ஒருவருக்கு மிகச்சிறந்த கவிதை பாடும் வாக்கு வன்மையைக் கொடுத்தவள் இந்த அம்பாள். ஊமன் என்றே பெயர் பெற்ற ஊமைக்கு அருள் புரிந்தவள். ஆகையால் பக்தர்கள் இந்த அம்பாளை மூகாம்பிகை அதாவது ஊமைத்தன்மையை நீக்குபவள் என்ற கருத்தில் இப்படி அழைக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள்.

அந்த ஊரிலே ஒரு ஏழைக்குடும்பத்தில் ஒரு குழந்தை பிறந்தது. பிறவியிலேயே அது ஊமையாய்ப் பிறந்தது. வளர் வளர் முரட்டுக்குண்மும் வளர்ந்தது. சில காலத்தில் தந்தையும் தாயும் ஒருவர் பின் ஒருவராய்க் காலமாகி விட்டார்கள். ஊமைச் சிறுவன் தனியனாய்ப் போனான். ஊரார் சில காலம் அவனுக்கு உணவளித்தார்கள். பின்பு, “நன்றாக வளர்ந்திருக்கின்றான் ஏதாவது வேலை செய்து உழைத்துப் பிழைக்கலாம் தானே” என்று சொல்லிச்சொல்லி எல்லோரும் அவனை ஒதுக்கி விட்டார்கள். இந்த நிலையில் முரட்டுத்தனமான அந்த இளைஞர் கல்வியறிவையும் பெற்றிருக்கவில்லை. எல்லோராலும் கைவிடப்பட்ட அவன் என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் சில காலம் ஊரைச் சுற்றித் திரிந்தான்.

அறியாமையாலும் பசியாலும் சிறுசிறு நோய்களாலும் அவன் மிகவும் வருந்தினான். போதாதற்கு அவனைக்காணும் சிறுவர்களும் இளைஞர்களும் அவனது ஊமைத்தன்மையைச் சுட்டிக்காட்டி கேலிகள் செய்து பலவாறு துண்புறுத்தினர். இதனால் மனமுடைந்து போன அந்த இளைஞர் தனது துயரத்தை வாய்விட்டுச் சொல்லி அழவும்கூட வழியின்றி மிகவும் நொந்து போனான். கால போன போக்கிலே பைத்தியக்காரரைப் போல சுற்றித் திரிந்த அவன் ஊருக்கு ஒதுக்குப் புறமாய் இருந்த சக்திக் கோயிலைக் கண்டான். அந்தக் கோயில் வாசலில் போய் படுத்துக்கொண்டான். கோயிலுக்கு வரும் பக்தர்களும் கோயில் பூசகரும் மனமுவந்து கொடுக்கும் பிரசாதங்களை வாங்கிச் சாப்பிடப் பழக்க கொண்டான். நாளடைவில் அவனது மனதில் இனம் புரியாத அமைதி பிறக்கத் தொடங்கியது. கோயிலுக்கு வரும் பக்தர்களைப் பார்த்து தானும் சுத்தமாக இருக்கக் கற்றுக் கொண்டான். கோயிலிலே சிறு தொண்டுகள் செய்யவும் தொடங்கினான். அத்தோடு அங்கே கோயிலுள் அமர்ந்திருக்கும் அம்பாளைப் பார்த்து வணங்கவும் தொடங்கினான். காலம் செல்லச் செல்ல வெளி விவகாரம் ஒன்றும் இல்லாத அந்த ஊமையான இளைஞரின் மனதில் இருந்த கவலை, தனிமை, சோர்வு, வெறுப்பு, விரக்தி எல்லாம் மெல்ல மெல்ல

மறைந்து போயின் காலை, பகல், மாலை இரவு என்று எந்த நேரத்திலும் அம்பாளை உயிருள்ள தாயாகவே கண்டு கண்ணீர் சொரிந்து வழிபடும் பயிற்சி அவனுள் படிப்படியாக வளர்ந்து வந்தது. இந்நிலையில் அவன் அம்பாளையே தனது சொந்த தாயாக எண்ணி அங்கு பாராட்டி வந்தான். தனது முடியாத ஏக்கம் அவனுள் பெரிய வேதனையாக வளர்ந்தது. பூசகர்களும் பக்தர்களும் மந்திரங்கள் சொல்லியும் தோத்திரங்கள் பாடியும் வலம் வருவதைக் காணும் நேரத்தில் தானும் அம்பாளையை பெயர்களைச் சொல்லவும் அவளைப் போற்றிப் பாடவும் முடியவில்லையே என்ற கவலை அவனை வாட்டும். மனமுருக கண்ணீர் சொரிந்து மௌனமாக அவன் அன்னையின் திருமுகத்தையே பார்த்துக்கொண்டிருப்பான். கருணை நிறைந்த அந்த அம்பிகை அந்த ஊழை இளைஞரின் உள்ளத்திலே குடியிருக்கத் தொடங்கினாள். அதன் பயணாக அவனிடத்தில் அங்புதமான மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. கண்ணில் ஒளி பிறந்தது. உள்ளத்திலே சாந்தி நிறைந்தது. மூளை மிக சிறப்பாக செயற்படத் தொடங்கியது. அரிய பெரிய கருத்துக்கள் அவன் எண்ணத்தில் உதயமாயின. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக திடீரென ஒரு நாள் அம்மன் சந்நிதியிலே நின்று பொங்கிப் பெருகும் அருவி போல் தெய்வீகமான தோத்திரப்பாமாலை அவன் வாயிலிருந்து வெளிப்படத் தொடங்கியது. மிகச்சிறந்த பண்டிதர்களும் வியந்து போற்றுமளவுக்கு கருத்தும் சொல்லழகும் சந்தமும் வாய்ந்த துதிப்பாடல்கள் ஆயிரமாயிரமாக அன்னையின் சந்நிதியில் அரங்கேறின. இதைக் கண்டும் கேட்டும் அதிசயித்த அறிஞர்களும் உழைமயைப் பாட வைத்த அந்த அன்னையை முகாம்பிகை என்று சொல்லிச் சொல்லிக் கும்பிட்டார்கள்.

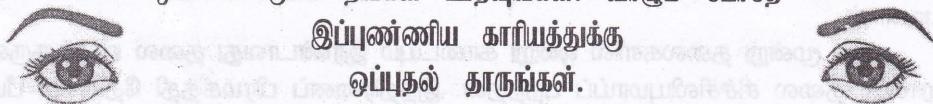
பேரவீரனாகிய சங்கரருடைய தோத்திரங்களுக்கு நிகராக இந்த ஊழைக் கவிஞரினின் தோத்திரங்களும் முகபஞ்சதசி என்ற பெயரில் எல்லா அம்பிகை சந்நிதிகளிலும் போற்றிப் படிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

**சொல்லும் பொருளும் என நடமாடும் குணைவருடன்
புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடியே**

என்று அபிராமிப்பட்டர் போல நாமும் அம்பாளை வணங்கி நல்ல அறிவு பெறுவோம்.

சிவபூரி கண்தானச் சபை

தானங்களில் சிறந்த தானமான கண் தானத்தைச் செய்ய முன்வாருங்கள்
உங்கள் இறப்புக்குப் பின் பார்வையற்று இருக்கும் ஒருவருக்கு
ஒளி கொடுக்க நீங்கள் உதவுங்கள். வாழும் போதே

தொடர்புகளுக்கு:

ஆற்று.திருமுருகன்

தொலைபேசி

021-222 6550

கண் வைத்திய நிபுணர்கள்:

Dr. ச. குகதாசன், 021-222 3645

Dr. சிவந்தா, 021-222 3149

யாழ்.போதனா வைத்தியசாலை

சிவன் அருட்கதைகள்

மாதாஜி அவர்கள்

முதலாவது இந்திரன் பழி தீர்த்த கதை:

கிருதயுகத்தில் தேவர்களுக்கரசனான இந்திரன், சுவர்க்கலோகத்தில் தேவசபையில் பல தேவர்கள் வணங்க இரத்தின சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்தான். தேவ கன்னிகைகள் நடனம் ஆடி ஆண்த இசை பரவக்கீதம் பாடினார்கள். தேவேந்திரன் இன்னிசை மதுவிலும் தேவமாதர் நடன மோகத்திலும் தன்னை மறந்திருந்தான்.

அப்போது தேவசபைக்கு தேவகுரு பிரசந்பதி பகவான் (வியாழபகவான்) அங்கு வந்தார். இந்திரன் ஆணவ மிடுக்குடன் பெண்களின் களிப்பில் இருந்தான். தனது குலகுருவை அவன் மதிக்கவில்லை. களியாட்ட இனபம் பின்னால் நேரப்போகும் இன்னல்களை மறைத்து விட்டது.

குருவை நிந்தித்த பலனால் அவனுடைய செல்வமெல்லாம் மறைந்து விட்டது. பெருந்துண்பத்தில் அழுந்திய இந்திரன் தனது குலகுருவிடம் மன்னிப்புக்கேட்கக் குருவை எங்கும் தேடினான். காணவில்லை. இதனால் இந்திரன் பிரமணிடம் சென்று நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறினான். பிரமன், இந்திரனின் குரு நிந்தையினால் பின்விளைவதை ஞானதிருஷ்டியால் உணர்ந்தான். பின்னர் இந்திரனை நோக்கி, “நீ உன் குலகுருவாகிய வியாழபகவானைக் காணுமளவும் அசரகுலத்தில் பிறந்தாலும் நல்ல அறிவொழுக்கம் முதலிய பண்புள்ளவனும் துவட்டாவின் புத்திரனும் முன்று தலைகளையுடைய விசவரூபனை உனக்குக் குருவாகக் கொள்வாயாக” என்றார்.

பிரமதேவனின் குழ்ச்சியை இந்திரன் அறியவில்லை. அதனால் பிரமனை வணங்கவிட்டு விசவரூபனை தனது குருவாக்கிக் கொண்டான். ஒருநாள், இந்திரன் விசவரூபனை தன்பொருட்டு யாகமொன்று செய்யச் சொன்னான். விசவரூபன் அகத்தில் அசரரை வாழ்த்தி தேவரை அழியவென நினைத்துப் புறத்தே தேவர்கள் வாழ்கவெனப் போலியாக நினைந்து யாகம் செய்யத் தொடங்கினான். இதனை ஞான சிருஷ்டியால் இந்திரன் அறிந்தான். உடனே இந்திரன் விசவரூபனின் முன்று தலைகளையும் வாளால் வெட்டினான்.

அந்த முன்று தலைகளில் ஒன்று காடையும் இரண்டாவது தலை ஊர்க்குருவியும் முன்றாவது தலை சிச்சிலியுமாய்ப் பறந்தன. இந்திரனைப் பிரமகத்தி தோழும் பீடித்து வருத்தத் தொடங்கியது. இந்திரன் பெருந்துயரம் அடைந்தான். இதனைக் கண்ட தேவர்கள் இந்திரனைப் பீடித்த பாவத்தை மரம், மண் பெண்களிடத்தும் புகுத்தி விட்டார்கள்.

தேவர்கள் நீரினிடத்து நுரையாகவும், பெண்களிடத்துப் பூப்பாகவும், மரங்களிடத்துப் பிசினாகவும் இந்திரனின் பாவங்கள் சேர்ந்தன. நீர், மரம் பெண்

பெறும் நன்மைகள் யாவையென்று அவை கேட்டபோது கர்ப்பமுள்ள பெண் கருவியிர்க்குமளவு கணவனுடன் வாழக்கடவள், மண்ணைத் தோண்டிய சூழி அதனால் வடுவொழியக் கடவது, நீர் இறைக்க இறைக்க ஊறுக் கடவது. மரம் வெட்ட வெட்ட தழைக்கக் கடவதென அருளினார்கள். இதனால் இந்திரன் அழக்கு நீங்கிய இரத்தினம் போலப் பிரம் பாவம் நீங்கி விளக்கமுற்றான்.

விசுவரூபனை இந்திரன் கொன்ற செய்தியை விசுவரூபனின் தந்தை துவட்டா அறிந்து இந்திரனுடன் போர் செய்தான். இந்திரன் வெள்ளையானையிலிருந்து துவட்டாவுடன் கடும்போர் செய்து துவட்டாவைக் கொல்ல முடியாமல் தன் குலிசத்தை துவட்டாமீது ஏறிந்தான். துவட்டா கோபித்து ஆரவாரித்து இந்திரனின் புயத்திலடித்தான். இந்திரன் அதனால் வருந்தி பிரமனிடம் சென்று நடந்ததைக் கூறினான்.

பிரமன் இந்திரனோடு வைகுண்டம் சென்று திருமாலிடம் முறையிட்டார்கள். திருமால் முன்பு ஒருமுறை தேவர்களும் அசர்களும் திருப்பாற்கடல் கடையச் செல்லும் போது ஆயுதம் கொண்டு செல்லக் கூடாதென்ற விதியிருந்தது. அதனால் அவர்கள் அந்த ஆயுதங்களை ததிசி முனிவரிடம் அடைக்கலமாகக் கொடுத்தனர். வெகுகாலமாக யாரும் ஆயுதம் கேட்க வராமையால் ததிசி முனிவர் அவ்வாயுதங்களை விழுங்கி விட்டார். அந்த ஆயுதங்கள் ததிசி முனிவரின் முதுகு முள்ளந்தண்டில் பொருந்தி அது குலிசாயுதமாகி விட்டது. உம்முடைய குலிசாயுதம் மிகப்பழையது. அதனால் ஜீவகாருண்யம் உள்ள ததிசி முனிவரிடம் சென்று அவருடைய முதுகெலும்பைக் கேட்டால் தருவார் என அருளினார். அவ்வாறு இந்திரன் ததிசி முனிவரிடம் சென்று அவரை வணங்கித்தான் வந்த கோரிக்கையைக் கூறினான். ததிசி முனிவர் எதற்கும் உதவாத இவ்வுடம்பு தங்கள் நல்ல காரியத்திற்கு உதவுட்டுமென, அகமிக மகிழ்ந்து சமாதி கூடிக் கபால வழியாக உயிரைத் துறந்தார். இந்திரன் ததிசி முனிவரின் முதுகு முள்ளந் தண்டை எடுத்து குலிச ஆயுதம் செய்து விருத்திராக்குவது சமுத்திரத்துள் மறைந்தான். இந்திரன் கடலுள் விரத்திராக்குவதைத் தேடிக் காணாது, பிரமனுக்கு முறையிடப் பிரமன் அகத்தியரிடம் சென்று முறையிடும்படி இந்திரனை அனுப்பினான்.

இந்திரன் அகத்தியரிடம் சென்று தனது குறைகளைக் கூறிப் பிரார்த்தனை செய்தான். அகத்தியர் திருவுளமிரங்கி, சிவப்பிரானை தியானம் செய்து சமுத்திர நீரை உழுந்தளவாக்கி உள்ளங்கையில் எடுத்துப் பருகினான். சமுத்திரம் முழுதும் வற்றிய படியினால் திருத்திராக்கு ஒரு மலையில் தவம் செய்வதைக் கண்ட இந்திரன் தன்கைக் குலிசத்தினால் அவனுடைய தலையை அறுத்தான். இதனால் இந்திரனை பிரமகத்தி தோழம் பீடித்தது. அது உம், என்னும் மார்பைத் தட்டும், யுத்தம் செய்ய வாவென்னும், இவ்வாறு பல தொல்லைகளை இந்திரனுக்கு அளித்து வருத்தியது. பிரமகத்தி தோழத்தால் வருந்திய இந்திரன் தாமரைத் தண்டினுள் மறைந்திருந்தான்.

அரசனில்லாது சுவர்க்கலோகம் சோபையும், பொலிவும் அழகும் இழந்து காணப்பட்டது. தேவர்கள் அரசனில்லாது கவலைப்பட்டனர். பின்னர் பூவுலகில் அசுவமேத யாகம் முதல் பல யாகம் செய்த நகுடன் என்பவனுக்கு மகுடம் தரித்து தேவலோகம்

வந்து அரசானும்படி பிரார்த்தித்தார்கள். அப்போது நகுடன் இந்திராணியை அழைத்து வரும்படி தேவர்கட்குக் கட்டளையிட்டான்.

இச்செய்தியைத் தேவர்கள் இந்திராணிக்குக் கூற, இந்திராணி பெருந்துயருடன் பிரகஸ்பதியிடம் சென்று முறையிட்டாள். அப்போது பிரகஸ்பதி இந்திராணியைப் பார்த்து “சப்சரிவிக்கனும் நகுடனைப் பல்லக்கில் காவிவந்தால், இந்திராணி நகுடனைச் சேர்வாளன்று கூறும்படி”, சொன்னார். இந்திராணியும் அவ்வாறே தேவர்களிடம் கூறத் தேவர்களும் அப்படியே நகுடனிடம் கூறினார்கள்.

நகுடன் இந்திராணியின் கூற்றைக் கேட்டு மகிழ்ந்தான். சப்த ரிஷிகளை அழைத்துத் தன்னைப் பல்லக்கில் இந்திராணியிடம் காவிக்கொண்டு செல்லும்படி கட்டளையிட்டான். இருஷிகள் நகுடனைச் சிவிகையில் ஏற்றி இந்திராணியிடம் சென்றனர். விரைவில் இன்பம் அனுபவிக்கும் விருப்பம் நகுடனை உந்தித் தள்ளியது. ஆனால், நகுடன் இருஷிகளின் துண்பத்தை அறியவில்லை. பெண்ணாசை நகுடனின் அறிவுக் கண்ணை மறைத்து காமமோக மதுவில் வெறிகொள்ளச் செய்து விட்டது. அதனால் சிவிகையைச் சுமக்கும் முனிவர்களை சர்ப்ப சர்ப்ப என்று காலால் அவர்களின் தலையில் உடைத்தான். உடனே அகத்தியர் நகுட அரசனை நோக்கி, “அடாது செய்யும் முடனே நீ சர்ப்ப மாகுவாய்” எனச் சபித்தார். நகுடன் சர்ப்பமாகிக் கீழே விழுந்தான்.

பின்னர் தேவர்கள் பிரகஸ்பதியிடம் சென்று அவரை வணங்கி, கவாயி! அரசனில்லாது பொன்னுலகம் துண்பம் அடைகின்றது என்று கூறி வருந்தினார்கள். அப்போது இந்திரனும் வெளிப்பட்டு குலகுருவை வணங்கி அறியாது செய்த பிழையை மன்னிக்குமாறு மன்றாடினான். அப்போது குலகுரு இந்திரனே! இக்கொலைப்பழி பூமியில் அல்லாது தீராது. ஆகையால் நீ வேட்டையாடச் செல்பவன் போலப் பூமியிடத்தில் வாவென அருளினார்.

இந்திரன் குதிரைமேல் ஏறித்தாதுவருடன் வேட்டை ஆடுபவன் போலப் பூலோகம் வந்திறங்கினான். அதன் பின்னர் காசிமுதல் பல தலங்களையும் தீர்த்தமாடி வணங்கி மதுரையிலுள்ள கடம்பவனம் சென்றான். என்ன ஆச்சரியம், இந்திரனைப் பீடித்து வருத் திய பிரமகத் தி தோஷம் விலகியது. இதனைக் கண்ட இந்திரன் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து இச்செய்தியை வியாழபகவானுக்குக் கூறினான். வியாழபகவான் இக்கடவுளத்தில் மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் மறைந்துள்ளது. காட்டை வெட்டி அதனைக் கண்டு பிடித்து ஆலயம் அமைப்பாய் என்று அருளினார். மேலும் கடம்பவனத்தின் ஒரு மரத்தின் கீழ் சோதி இலிங்கமும் வாவியும் உள்ளதென ஒற்றாக்கள் கூறக்கேட்ட இந்திரன் சிரசின்மேல் கைகுவித்து சிவலிங்கப் பெருமானை மனதால் வணங்கின்னான். பொற்றாமரையில் நீராட வனத்தினுள்ளே இந்திரன் புகுந்தான். மரத்தின் கீழ் சிவலிங்கம் இருப்பதையும் கண்டு பேரானந்தங் கொண்டு அடியற்ற மரம்போல் நிலத்தில் வீழ்ந்து வணங்கினான். பின்னர் வேதாகம முறைப்படி தேவதச்சனைக் கொண்டு கோயில் அமைத்து, பூவின் பொருட்டு சிவபெருமானின் அருளால் பொற்றாமரை வாவியும் அமைத்தான். ஆலயத்திற்குரிய தூப தீபம் குடை முதலியன் யாவும் வரவழைத்தான். பின்னர் காட்டைத் திருத்தி நாடும் நகரமும் அமைத்தான்.

இந்திரன் பொற்றாமரையில் விதிப்படி நீராடி சீவசின்னங்களணிந்து, எம்பெருமானுக்கு விதிப்படி பூசை செய்து கும்பிட்டுக் கூத்தாடி கண்களிலிருந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் நதிபோல் பாய்,

‘அங்கணா போற்றி வாய்மை யாரணா போற்றி நாக கங்கணா போற்றி மூல காரணா போற்றி போற்றிச் சௌகணா போற்றி யாதி சீவபரஞ் சுடரே போற்றி யெங்கணா யகனே யீற்லா முதலே போற்றி.’

யாவையும் படைப்பாய் போற்றி யாவையும் துடைப்பாய் போற்றி யாவையுமானாய் போற்றி யாவையுமல்லாய் போற்றி யாவையுமறிந்தாய் போற்றி யாவையு மறந்தாய் போற்றி யாவையு முனர்ந்தாய் போற்றி யாவையும் பிரிந்தாய்

இவ்வாறு இந்திரன் பலவாறாகப் பாடச் சோமசுந்தரக் கடவுள் தோன்றி இந்திரனுக்கருள் புரிந்து சித்திரைக்குச் சித்திரை வந்து பூசிக்கும்படி அருளினார். இந்திரன் இறைவனைப் பிரிய மனமின்றிப் பிரிந்து சுவர்க்ககம் சென்றான். எப்போதும் இறைவனை மறவாத சிந்தை கொண்ட இந்திரன் சித்திரைக்குச் சித்திரையில் சோமசுந்தரக் கடவுளை கடம்பவனம் சென்று பெருவிழா எடுத்துப் பூசித்து அரசாண்டு வந்தான்.

அன்னனாயிள் அருளீணாலை

அற்புதும் நிகழும் கோயில்

கதிர்காமர் என்னும் அடியார்

காசியில் தேவி பூசை
எதிர்பாராத விதமாய் ஆற்றி
ஏகினார் சொப்ப னேஸ்வரி
புதிர்பல நிகழ்ந்த இந்தப்
புண்ணிய ஆலயத் தின்கண்
முதிர்ந்திடும் பக்தி யாலே
முடித்தனர் ஸ்ரீசக்ர பூசை

தென்னகம் விட்டு வந்து

தேடியே கீரியலைத் தீர்த்தம்
இன்னுமே தொடர்ந்து செய்தார்

இறைவியை மனதில் கொண்டார்
பின்னரும் உழகு டைப்பதி

பெயர்ந்தால் களைப்ப டைந்து
தன்னையே மறந்த யர்ந்தார்
தந்திடும் நிழல் இலுப்பை

கண்டனர் கணவில் காட்சி

காரிகை கோயில் கொண்டாள்
தொண்டுகள் செய்து நின்றார்
தூர்க்கையை வழிபாடு செய்தார்
பண்டு தொட்டு மக்கள்
பணிந்திடும் ஆலயம் இன்று
கண்டது பெரிய கோயில்

கண்ணைப் போற்றும் தூர்க்கை

சிவத்தமிழ் அன்னை யாலே

சேர்ந்திடும் பக்தி யாலே
சைவத்தைத் தமிழைக் கண்ணாய்
தானவள் கொண்ட தாலே
தவத்தினால் வந்த இந்தத்
தனிப்பெரும் கோயில் ஆகும்
அற்புதம் நிகழும் கோயில்
கவிஞர் வ. யோகானந்தசிவம்

வாழ்க ஆணீனம்

திரு. க.அருமைநாயகம் வெள்ளூர்
குளப்பிட்டி, கொக்குவில்.

கோயிலைப் பற்றி கோமளத்தைப் பற்றி என் சிற்றறிவுக்கு எட்டியதை எழுதிக் காட்ட முந்படுகின்றேன். “இன்று நீ சைவனாக வாழுக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்திய அந்த நல்லவரை வல்லவரை, நல்லை நகர் நாவலரை நினை” என என்னுடன் பேசுகின்றது என் பேணா. அந்நியராட்சி நிலவிக் கொண்டிருந்த அன்றைய காலத்தில், தனக்காக வாழாது, மாழும் நிலையில் வாடிக் கொண்டிருந்த தமிழைச் சைவத்தை வாட விடாது தழைத்தோங்க வைக்கத் தனிமனிதனாக நின்றுமைத்த பெருந்தகை ஸ்ரீலை ஆறுமுகநாவலரை முதலில் நினைக்கின்றேன். மனித இனம் வாழ, வாழ்ந்து காட்டிய, வழிகாட்டிய எத்தனையோ மகாந்களை மகாத்மாக்களை நாம் மறந்ததால் இன்று அதன் பலனை அனுபவிக்கின்றோம்.

காலை எழுந்ததும் முகம் கைகால்களைக் கழுவி நெற்றியில் விபூதியை உத்தானமாகவேனும், திரிபுண்டரமாகவேனும் அணிகின்றோம். இருப்பினும் இப்படியாக அதாவது திரிபுண்டரமாக விபூதியை எத்தனை பேர் அணிகின்றார்கள் என்பதை அறியேன். பகவின் சாணத்தைக் காயவைத்து எரித்துக் கழுவித் தூய்மைப்படுத்தி விபூதியைத் தயாரித்துக் கொள்கின்றோம். “பூசுவதும் வெண்ணீர்” என்று மாணிக்கவாசகர் சுவாமிகளும், “மந்திரமாவது நீரு” என்று திருஞானசம்பந்தர் சுவாமிகளும் அருளிய பாடல்களை நாம் சற்றுச் சிந்திக்கவேண்டும். விபூதியின் மகிமை பற்றி அறியாத சைவமக்கள் யாரும் இருக்கமுடியாது. ஆகவே அவற்றை மீண்டும் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியமில்லை.

பிறப்பு, வாழ்வு, இறப்பு இவை ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் உரியது. பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் இடைப்பட்டதே இவ்வுலக வாழ்வு. ஒருவன் எத்தனை காலம் வாழ்ந்தான் என்பதை விட எப்படி வாழ்ந்தான் என்பதே அவன் இறந்த பின்பும் அவன் பெயரை வாழ வைக்கும். மகாத்மா காந்தியாடிகள், ஆபிரகாம் லிங்கன், அன்னை திரேசா போன்றோர் இன்றும் மக்கள் மனங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் மிகையாகாது. நல்லதையே சிந்திக்க வேண்டும், நல்லதையே சேசுவேண்டும், நல்லதையே செய்து காட்ட வேண்டும். அதாவது மனம், வாக்குக் காயத்தால் நல்லதையே செய்தலாகும். மேற்குறிப்பிட்ட மூவரும் இப்புவியில் மனிதகுலம் வாழ வழிவகுத்துக் கொடுத்தவர்கள்.

விபூதியை மூன்று குறிகளாக அணிவதற்கு பின்வரும் கருத்தொன்றும் கூறப்படுகின்றது. பிறந்தோம் என்பதை உணர்த்த முதற்குறி இறப்பது உறுதி என்பதை நினைவுட்ட இறுதிக்குறி, இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட வாழ்வை உணர்த்த நடுக்குறி எனவும் அதற்கும் மேல் ஒரு நாள் தீயுடன் சேர்ந்து நீராகும் இவ்வுடல் என்பதை உணர்த்த வெண்ணீர்றறையும் குறிப்பிடலாம் என அக்கருத்துக் கூறுகின்றது. நிலையில்லா இவ்வுலக வாழ்வில் நிலைபெறக் கூடிய நற்செயல்களைச் செய்து நற்பேற்றைய வேண்டும். “நீல்லா நெற்றி பாழ்” என்பதையும் ஆழ்ந்து கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து சைவர்களாகிய எம்மால் போற்றப்படுகின்ற பசுவைப்பற்றிச் சிந்திப்போமாக. “வாழ்க வந்தனர் வானவ ராணீனம்” என்று சம்பந்தர் பாடியுள்ளதையும்

கவனிப்போம். இப்பாடல் மூலம் ஞானசம்பந்தர் ஆனினம் வாழ்க என்று கூறி நிற்காது “ஆழக தீயதெல்லாம்” என்றார். தீய சிந்தனை, சொல், செயல் எல்லாம் இல்லாதொழிய வேண்டும். இங்கே நாம் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியதொன்றுள்ளது. எம்மால் புனிதப் பொருளாக மதிக்கப்படும் பசுவை இப்புனிதம் மிதிக்கப்படும் வகையில் அதை அமைதிப்படுத்திப் புசிக்கலாமா? “தன் ஊன் பெருக்கற்குத் தான் பிற்கு ஊன் உண்பான; எங்கனம் ஒனும் அருள்” என்று கேள்வி எழுப்புவார் வள்ளுவப் பெருந்தகை.

பெற்ற தாய் தன் பிள்ளைக்குப் போதிய பால் கொடுக்க முடியாத நிலையில் பசுவின் பாலைக் கொடுத்து வளர்க்கின்றாள். பசுவின் பால் (குழந்தை) குழவி முதல் கிழவி வரை அனைவருக்கும் உகந்த ஊட்டச்சத்துக்கள் நிறைந்த உன்னத உணவாகும். பசுவின் பாலிலிருந்து தயிர், மோர், வெண்ணெய் என்பன பெறப்படுகின்றன. இவற்றை விட பஞ்சகெளவியங்களைப் பசுவிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்கின்றோம். பசுவின் சாணம் விபூதி தயாரிக்க மட்டுமல்லாது வீடு மெழுகவும், தாவரங்களுக்குச் சிறந்த பசுளையாகவும் பயன்படுகிறது.

பசுவின் சாணத்தால் வீடு மெழுகுவதென்றால் என்ன என்று கேள்வி இன்று எழலாம். அந்தளவிற்கு கல்வீடுகள் பெருகியுள்ளன. பசுவின் சாணத்தால் மெழுகிய தரையில் படுத்துறங்குபவர்கள் பல நோய்களிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுகிறார்கள் என்று கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

இத்தனை பயன்களையும் எமக்குத் தந்துதவிக் கொண்டிருக்கும் பசுவுக்கு நாம் கொடுக்கும் உணவென்ன? நாம் எவற்றையெல்லாம் கழிவுப் பொருட்களாக ஒதுக்குகிறோமோ அவற்றையெல்லாம் பசுவிற்கும் ஏருதிற்கும் உணவாகக் கொடுக்கிறோம். வயலிலே வளர்கின்ற நெற்பயிரிருக்கு நெருக்கத்தைக் கொடுத்து, அதற்குரிய உணவைத்திருடி உண்டு திரண்டு வளர்ந்து பச்சைப் பசேலெனக் காட்சியளிக்கும் களையைக் களைந்து அப்பயனற்ற பயிரை பசுவிற்கும் காளைக்கும் உணவாக்குகின்றோம். முற்றி விளைந்த நெற்பயிரை அறுவடை செய்தபின் காய்ந்து மெலிந்த அந்த வைக்கோலை மாட்டிற்கு உணவாக்குகின்றோம். கொப்பறாவிலிருந்து தேங்காய் என்னெய் கசக்கிப் பிழிந்தபின் மிஞ்சும் பிண்ணாக்கை மாட்டிற்கு உணவாக்குகிறோம் நெல்லைக் குற்றும்போது உண்டாகும் தவிட்டைக் கரைத்து மாட்டிற்கு உணவாக்குகிறோம்.

உண்மையில் இவற்றை உற்றுக் கவனிப்பின் மனிதன் தனக்கு உதவாதெனக் கழித்தொதுக்கும் தாவர வழிப் பொருட்களைப் பசுவும் ஏருதும் தமதுணவாக்கிக் கொள்கின்றன. பயனற்ற பொருட்களை உட்கொண்டு பயனுள்ள பலத்தைத் தரக்கூடிய பாலைப் பசுவும், சேவையை ஏருதும் மனித இனத்திற்கு வழங்கிக்கின்றன.

இடபாம் இறைவனின் வாகனமாகவும், இடபக் கொடியில் இடம் பெற்றிருப்பதையும் காணலாம். எருது ஏரை இழுக்கின்றது. சூடு மிதிக்கின்றது வண்டி இழுக்கின்றது. இவ்வாறாகப் பசுவும் ஏருதும் மனிதனுக்குப் பல வழிகளில் சேவையாற்றிக் கொண்டிருப்பதைக் காண்கின்றோம்.

மனுநீதிகண்ட சோழன் கதையைச் சகலரும் அறிவீகள். சோழ மன்னின் அரசிளாங்குமரன் தேரில் வருகின்றான். வரும் வழியில் தேர்ச்சில்லுக்குள் பசுக்கன்றோன்று

அகப்பட்டு இறக்கின்றது. கன்றின் பிரிவைத் தாங்க முடியாத தாய்ப்பசு பதைபதைக்கின்றது. துடுடுடிக்கின்றது. கதறுகின்றது, சோழ மன்னிடம் நீதி கேட்கிறது. மந்திரிமார் கன்றுக்குப் பிராயச்சித்தம் செய்தால் போதும் என்று நீதி கூறுகின்றார்கள். மன்னனுக்கோ மந்திரிமார் கூறும் நீதி நீதியாகத் தெரியவில்லை கன்றை இழந்த தாய்ப்பசுபடும் வேதனனயைத் தானும் அனுபவிக்க வேண்டுமென தனது அரசிளங்குமரனை அதோ தேர்ச்சில்லால் நெரித்து உயிரைப் போக்கும்படி உத்தரவிடுகிறான். இது சோழ மன்னனின் மனதில் உதித்த தர்மம். இங்கே நீதி வேறு தர்மம் வேறு என்பதைக் காணமுடிகின்றது.

இந்து மக்களால் புனிதப் பொருளாகப் போற்றக்கூடியதும், போவாக்கு நிறைந்த பாலைப் பொழிந்து தருவதுமான பசவை மற்றும் மனிதருக்குச் சேவை செய்யும் ஏருதை நாம் பூசிக்கா விட்டாலும் புசிக்கலாமா? ஆற்றிவு படைத்த ஒவ்வொரு மனிதனும் விஷேடமாக இந்துக்கள் சிந்திக்க வேண்டிய முக்கிய விடயம்.

நல்லதையே சிந்திப்போம், நல்லதையே செய்வோம், நல்லவர்களாக வீட்டிலும், நாட்டிலும் பசவையும் ஏருதையும் போற்றிப் பாதுகாப்போம். வாழ்க ஆனினம், வளர்க சைவமும் தமிழும்.

மார்கழியின் மகிமையினைப் பாடுமனமே

பாவையர்கள் நேரன்பிருக்கும் மார்கழி தமிழ்ப்

பண்மணக்கும் இனிமைதரும் மார்கழி

கோவைமணி வாசகமும் இனித்திடும் தமிழ்

கொஞ்சவிலை யாழுமின்ப மார்கழி

சிவைமகிழும் நேசனருள் மிகுதரும் தெய்வப்

பேரராளியே மலையான மார்கழி

சுவைததும்பும் கோவைகேட்டு சிவைமே தனது

சுந்தரப்பொற் கரம்பதித்த மார்கழி

பாவைமணி வாசகத்தில் பதிந்தது தமிழ்ப்

பண்புயர வழிகாட்டும் மார்கழி

புவையர்கள் கொண்டாரும் மார்கழி என்றும்

புந்தினியில் ஓன்படைக்கும் மார்கழி

நவைதவர்க்கும் நளினம்மிகு காட்டியே நானும்

நாம்பாரும் வாசகத்தின் பொருளென

சுவைபடைக்கும் சுசன்மணி வாசகம் தனம்

செப்புகின்ற திங்கள்ந்த மார்கழி

கவியாக்கம்: சு. குகதேவன் தெல்லிப்பழை.

கார்த்திகைக் தினத்தில் தீபதுரிசனம் செய்யின் கார்த்திகேயன் திருவருள் கிடைக்கும்.

தேவர்களது இடர்களைக் களைய சிவபிரான் தனது நெற்றிக் கண்ணாடாக ஆறு தீப்பொறிகளை எய்ய, அத்தீப் பொறிகளை அக்கினியும், வாயுவும் மந்தாகினி கங்கை மூலம் சரவணப் பொய்கையில் சேர்க்கவும், சரவணப் பொய்கையில் மந்தாகினி தந்த மெந்தர் ஆறு குழந்தைகள் தோன்றினார். இவர்களுக்கு மாலினி, கார்கி, ஹலிமா, பிரமிளா, ஆர்யா, வைத்மித்ரா எனும் நாமங் கொண்ட கார்த்திகை மாதார்கள் பாலுாட்டி ஆதரித்தனர். கார்த்திகை மாதார்களால் பாலுாட்டி, தாலாட்டி வளர்க்கப் பெற்றதனால் கார்த்திகேயன் என்னும் நாமத்தை இத் தெய்வ சிகாமணிகள் பெற்றனர். உமாதேவிக்குப் பரமசிவன் இத்தெய்வப் பிள்ளைகளுக்கு நாமகரணஞ் சூட்டிய பின் கூறுகையில்,

“அங்கனது நமது கண்ணில் எய்திய குமரன் சங்கை தாங்கினள் கொண்டு சென்று சரவணத் திடுதலாலே காங்கேயன் எனப் பேர் பெற்றான் காமர்பூஞ் சரவணத்தில் பாங்கரில் வருதலாலே சரவணபவனென்றானான். தாயெனவாரால் போந்து தனங்கொள் பாலருந்தலாலே ஏயதோர் கார்த்திகேயன் என்றோரு தொல் பேர் பெற்றான் சேயவன் வடிவமாறுந் திரட்டி நீயொன்றாச் செய்தாய் ஆயதனாலே கந்தனமெனும் நாமம் பெற்றான்.’

இவ்வாறு தான் முருகப்பெருமானுக்கு நாமகரணஞ் செய்யப்பட்டது. இதில் கார்த்திகேயன் நாமம் தான் பிரசித்தி பெறுகின்றதென்பதே சிவனது வாக்குமாகும் இச்சிவபூமியில் வாழும் சைவர்களைத் தமது பிள்ளைகளுக்கு நாமகரணஞ் செய்யும் போது இதனைக் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும்.

மாதந்தோறும் நிகழும் கார்த்திகை நட்சத்திரம் கூடிய தினங்களும் குறிப்பாக ஆடிக் கார்த்திகை, திருக்கார்த்திகை கார்த்திகைக்கு தினங்களிலும் முருகப்பெருமான் பிரதியிட்சமாகத் தீப் ஒளி மூலம் தீபதுரிசனம் செய்வோருக்குத் திருவருள் சுரக்கின்றார் என நாரதரிஷி தேவர்களுக்கு விளக்கியுள்ளார்.

திருச் செல்வங்களைப் பெற்றுயிய முருகப்பெருமானது கார்த்திகைத் திங்கள் தான் மிக மிக முக்கியமானதாகும். நெய்விளக்கிட்டும் கற்பூரத் தீபமேற்றியும் பூசைகளின் போது தரும் தீபங்களாலும் முருகனது திருக்கோலத்தைப் பார்க்க முடியும். மாவிளக்கேற்றி அந்த ஒளியிலும் முருகனது காட்சியைக் காண இயலும். வள்ளி நாயகி மாவிளக்கேற்றி அத் தீப் ஒளியில் முருகனைக் கண்டு, அம்மாவிளக்கை முருகனுக்கே சமர்ப்பித்து வள்ளி முருகனோடு இரண்டறக் கலந்த செய்திகள் ஏராளமுண்டு.

கார்த்திகை நாள்களில் ஏற்றும் தீபங்கள் ஞானதீபம், தீபஜோதி, பரஞ்சுடர் என்றெல்லாம் விதந்து கூறப்படும். தீப தரிசனத்தால் இவற்றினைத் தரிசித்து ஆண்தித்த கண்களே புனிதக் கண்களெனச் சங்கப் புலவர் பொய்கையரும் அறியத்தந்தள்ளார்.

கார்த்திகைத் தினங்களில் தீபமேற்றி வழிபடுவர்கள்,

செப்பருங் கார்த்திகைத் திங்கள் முப்பது

மொப்பிலாக் குமரன் முன்னுள்ளத் தன்பினான்

மெய்ப்படு மாவிளைய் வளக்கு வைத்துள்ளார்

சுப்பிரமணியன்றாட் டேணையிற் சேர்வரால் என்றும் கார்த்திகைத் தீபங்களே முருகப்பெருமானை நெல்லியிலைப் பத்திரிங்களால் பூசிப்போர் யாகஞ் செய்வித்த பலனைப் பெறுவாரென,

“நிலைதருங் கார்த்திகைத் தினத்து நெல்லியினிலைகொடு குகண்டிக் கிறைத்துளோரெலாஞ் சொலுமிலைக்கொரு மகந் தொடர்பினாற்றிய பலன்டையரெனப் பகரு நான்மறை” என என்ற திருச்செந்தூர்ப் புராணமும் கூறுகின்றது.

அருணகிரிநாதரது கந்தரஹுபூதிக்குத் தனிச் சிறப்புண்டு. முருகனது திருவருளை எளிதில் பெற அது மந்திர சக்தி கொண்ட நூலாகத் துணை தரும். இந்த அனுபவ ஞான நூலை பதிஞானம், அருள்ஞானம், சிவஞானம் எனவும் கூறுவர். இதில் நாற்பத்தேழாவது அனுபூதி,

“மூளரையு நீத்து அதன் மேனிலையைப் பெருவடியேன் பெறுமா றனதோ நீரா வருகூர் சீதைவீத்திமையோர் கூறாவுலகங் குளிர்வீத்தவனே” என்பதாகும்.

ஜம்பத்தொரு அஷரங்கள் கொண்ட மந்திரத் தொகுதியே மத்ருகா அஷர மென்படும். உடலினுள் ஆறு ஆதாரங்களிலும் மொத்தம் ஜம்பத்தொரு இதழ்களுண்டு. மூலாதாரத்தில் மூன்றும் சுவாதிஷ்டானத்தில் ஆறும், மணிபூரகத்தில் பத்தும் அணாகதத்தில் பன்னிரண்டும் விசுக்தியில் பதினாறும் ஆக்ஜெயில் நாலுமாக மொத்தம் ஜம்பத்தொரு இதழ்களுண்டு. இவற்றில் ஊடுருவி நிற்கும் பரஞ்சுடரே சுப்பிரமணியர் ஷண்முகர் இவர்தான். ஒளி வடிவாகவும் பிரகாசிக்கின்றார்.

ஆறு திரு முகங்களிலிருந்தும் ஞானப்பிரகாச ஒளி ஞானாந்த பிரகாசம், சர்வ ஞானவியாபகப் பிரகாசம், சுத்த ஞான சாட்சிப் பிரகாசம் சர்வ பரிசுத்த பரமஞானாந்த பிரகாசம் அனாதி நித்யபரமானாந்த சிவப்பிரகாசம் எனக் கார்த்திகை நட்சத்திரம் கூடிய தினங்களில் ஒளிமயமாக வீச்சுக்கள் பரவி நிற்கும் என கௌமார நூல்கள் அறியத் தருகின்றன. இந்த நிகழ்வை மனதிற் கொண்டு அருணகிரிநாதர் ‘செஞ்சொற் புனைமாலை சிறந்திடவே’ எனக் கந்தர் அனுபூதி காப்புச் செய்யுள் மூலம் அறியத்தருகிறார். இதனாற்தான் கலியுகவரதனாகக் கந்தசவாமியார் துதிக்கப்படுகின்றார். நன்றி: உதயன்

*** *** ***

சிறு தகவல்கள்:

* “நான் இங்கே இருக்கிறேன் என்னை நீ வந்து வழிபடு. உன் பினி தீரும்” எனத் தமிழகத்துப் பக்கதை ஒருவரின் கனவில் சென்று முருகன் அறிவித்த தலம், புலோலி உபய கதிர்காமம்.

** திருப்புன்கூர்த் தலத்தில் உள்ள நந்தி, நந்தனார் வழிபடுவதற்காக ஈசன் கட்டளைப்படி நகர்ந்து சாய்த நிலையில் உள்ளது. அது மட்டுமல்ல, ஈசனின் “சந்தே விலகியிரும் பிள்ளாய்” என்ற கட்டளைக் குரல் திடீரென எழுந்து கேட்ட அதிர்ச்சியால் அந்த நந்தியின் நாக்கும் கூட தொண்டைக்குள் போய்விட்டதாம். திருப்புன்கூர் நந்திக்கு வாயில் நாக்கு இல்லை.

<p>உங்கள் அபிமான “அருள்ளூரி” கிடைக்கும் கிடங்கள் அவுவுலகம்:</p> <p>ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி மனீஸ்நடபம், ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவல்தானம், தெல்லப்பழை.</p>	<p>ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி மனீஸ்நடபம், கோவில் வீதி, நல்லூர்.</p>
--	--

மலர் மாலை

திரு. ஆ. கத்ரமலைநாதன் அவர்கள்

இந்து சமய நடைமுறைகள் யாவும் மருத்துவ அடிப்படையிலேயே அதாவது ஒவ்வொரு தனிப்பட்டவரின் சுகவாழ்விற்கு ஆதாரமாக அமைய வேண்டுமென்ற வகையிலேயே வரையறுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளதை பற்றி எவருமே பெரிதுபடுத்திப் பார்ப்பதாகத் தெரியவில்லை. மற்றவர்கள் செய்கின்றார்கள் என்பதற்காகவும் இல்லாவிடில் தன்னை ஏனென்றாகப் பார்ப்பார்கள் என்பதற்காகவும் பலர் சமயக் கைங்கரியங்களைக் கடைப்பிடிக்கின்றார்கள் என்றே சொல்ல முடியும்.

மாலை தொடுத்தல்:

இவ்வகையில் இறைத் தேவைக்காகப் பலர் மாலை தொடுத்துக் கொடுத்தல், குட்டுவித்தல் என்பது கூட ஒரு முறையில் பார்த்தால் தனிமனித ஆரோக்ஷிய வாழ்வுக்குத் துணையாக அமைந்து போகின்றது என்பது எப்போதாவது எவராலும் நினைத்துப் பார்க்கப்படுகின்றதா?

சுவாசத்தினுராடாக:

பொதுவாகவே மலர்கள் ஒவ்வொன்றும் குறைந்தது ஏதோ ஒரு மருத்துவ குணம் கொண்டதாகவே படைக் கப்பட்டுள்ளன. எல்லோராலும் இலகுவில் பெற்றுக்கொள்ள முடியாத அரிய மருத்துவ குணங்கள் நிறைந்த பெறுமதி வாய்ந்த மலர்களை ஒன்று சேர்த்துப் புனைந்த மாலைகளைத் தெய்வத் திருமேனிக்ட்குச் சூட்டி திருவிதி உலாவாகக் கொண்டு வரும்போது, அத்தெய்வத் திருமேனிகளைச் சூழ்ந்து வரும் பக்தர்களின் சுவாசம் மூலம் அம்மலர்களில் செறிந்துள்ள மருத்துவ குணங்கள் அவர்களை அறியாமலேயே இரத்தச் சுற்றோட்டத்துடன் கலந்து போகின்றது என்பதுகூட சித்தர்களினால் உணர்ந்து சொல்லப்பட்டது.

கண்களுக்கு இதந்தருவதாக:

சுவாசிக்கும் முக்கியமான வேலைக்கு அடுத்த படியாக “பார்த்தல்” என்ற செயலே ஒருவரினால் பிறந்ததிலிருந்து செய்யப்பட்டு வருவது. பார்க்கும் பொருட்கள் யாவும் மனதிற்கு இதந்தருவதாக இருக்கவேண்டும்.

மனதிற்கு வேண்டாதவற்றினைப் பார்க்கும்போது கண்கள் களைத்துப் போவதனை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். இவ்வாறே அளவுக்கு மீறி தேவையில்லாதவற்றைப் பார்க்க விளையும் போதும் கண்கள் சலிப்படைந்து விடுகின்றனவாம்.

இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் கண்களுக்கு ஓய்வு கொடுப்பது அவசியம். அதாவது சிறிது நேரம் கண்களை மூடிக்கொண்டிருப்பது பயனைத் தருவதாகாவாம். இதற்கெல்லாம் மேலாக அழகிய மலர்களைப் பார்ப்பது மிகவும் பயனைத் தரும் உறுதியாகக் கூறலாம். இதுவும் ஒரு ஓய்வாகவே கொள்ள முடியும். குறிப்பாக நந்தியாவர்த்தம் மலர்களைப் பார்ப்பது கண்கள் தொடர்பான நோய்களைத் தடுக்கும் தன்மை வாய்ந்தது.

விரல்களினுராடாக:

மாலை ஒன்று தொடுப்பதற்குக் குறைந்தது 500 பல்வகை மலர்கள் தேவைப்படும் என வைத்துக் கொண்டால் 500 மலர்களையும் பழுதுறாது ஆய்வதற்குக் கண்களையும், விரல்களையும் குறைந்தது 500 தரமாவது பயன்படுத்த வேண்டும்.

ஆய்ந்து முடிந்தபின் தொடுக்கப்படும் மாலைக்கு ஏற்றவாறு ஆய்ந்த மலர்களை வகைக்கேற்ப தனித்தனியாகச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இதன் பின் பிரதான நாளில் துணைநாளினால் மலர்களைச் சுருக்கிட்டுத் தொடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இதற்காகவும் மீண்டும் விரல்களைக் குறைந்தது 500 தரமாவது பயன்படுத்த வேண்டும்.

மாலையின் அழகினை அடிக்கடி பார்த்துக் கொண்டு சரி செய்யவேண்டும். இதற்குக்கூட கண்களினதும் விரல்களினதும் பங்கு அதிகமானது.

தொடுத்து முடிந்ததும் தேவையான சரிகை இழைகளை மேலே போர்த்தி மேலும் அழகு செய்யலாம். இதற்கும் கண்களும் விரல்களுமே துணைபுரிகின்றன.

இவ்வகையில் 500 மலர்களையும் குறைந்தது நான்கு முறையாவது ஸ்பரிசிக்க வேண்டியிருப்பதனால் 2000 மலர்களை ஸ்பரிசிக்க பயன் கிடைக்கின்றதல்லவா?

மலர்களையோ பச்சிலைகளையோ செடிகளில் இருந்தும் கொடிகளில் இருந்தும் மரங்களில் இருந்தும் ஆயும்போது ஒருமுறை மட்டுமே ஆய்பவரினது விரல்கள் ஸ்பரிசிக்கின்றன. ஆனால் மாலையாகத் தொடுக்கும் போது ஒன்றுக்குப் பலமுறையும் விரல்களின் உதவி வேண்டும்.

எனவே தான் மலர்கள் பச்சிலைகளிலுள்ள மருத்துவ குணங்கள் விரல்களினுடைய உடலின் சேர்ந்துவிடுகின்றன என ஆயுள்வேதத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

அங்கங்களினுடைய:

பெண்கள் திருமண விழாவிற்குச் செல்லும்வேளை கொண்டை மாலையாக அணிந்து கொள்ளுகின்றனர். திருமணப்பெண் தலையில்கூட நாகமென மாலையையே தனிப் பின்னலின் மீது அணிந்து கொள்ளுகின்றார்கள். இது போன்றே நாட்டிய நிகழ்ச்சியின் போது நாட்டி மணிகளும் அணிந்து கொள்ளுகின்றனர்.

ஆண் ஒருவன் தனது திருமண நிகழ்வின் போதும் பொதுவாக பாராட்டு நிகழ்வுகளில் கௌரவிக்கப்படும் போதும் கழுத்தில் மாலை அணிவிக்கப்படுவதனைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இவற்றிற்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணம் தலை, கழுத்து, மார்பு, போன்ற பிரதான அங்கங்களினுடைய மலர்களின் மருத்துவ குணங்கள் உடலினுள் சென்றுவிட வேண்டுமென்பதற்கேயாம் எனச் சொல்ல முடியும்.

சில அடிப்படையிற்றான் பொது நிகழ்வுகளில் அணிவிக்கப்படும் மலர்களைக் குறைந்தது நிகழ்ச்சி முடியும் வரையாவது கழுத்தில் அணிந்திருக்க வேண்டுமென அனுபவம் வாய்ந்த சில சில வைத்தியர்கள் வற்புறுத்துகின்றனர்.

இதன் அடிப்படையை விளங்கிக் கொள்ளாது மலர்களையும் கூடவே மாலைகளைத் தொடுத்தவரையும் கௌரவிப்பதற்காகவேனும் சிறிது நேரமாவது கழுத்தில் அணிந்திருக்க வேண்டுமென நியாயம் கற்பிக்கப்படுகின்றது.

இத்தன்மையான ஆழந்த உண்மைகளைத் தெரிந்து கொள்ளச் சிறிதுமே ஆர்வங்காட்டாது இன்று எல்லோருமே மலர்மாலை தொடுப்பது, அணிவது, அணிவிப்பது, என்பவை அழகுக்காகவே என்ற எண்ணத்துடன் எவ்விதத்திலுமே பெரிதாகக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியாத வெறும் செயற்கை (PLASTIC) பூக்களினாலான மாலைகளைத் தேடிச் செல்வதும், அவற்றை விரும்பி அணிந்து கொள்வதும் மிகவும் பரிதாபத்திற்குரியதே.

திருநீற்றின் மகத்துவம்

சைவப்புலவர் கி. ஸ்ரீதரன் அவர்கள்

சைவ சமய சின்னமாகிய திருநீறு மிகவும் மகிழ்ச்சி வாய்ந்தது. பாவங்களை நீறாக்குவதனால் இதற்கு நீறு என்று பெயர். திருநீற்றுக்கு விபூதி என்றும் பெயர். பூதி என்றால் செல்வம். வி என்றால் மேலான. ஆகவே, மேலான செல்வமாக விளங்குகின்ற இந்தத் திருநீறு புனிதமும் மகத்துவமும் நிறைந்தது. “நீறில்லா நெற்றி பாழ்” என்றார் ஓளவையார். சைவ சமயிகள் ஒவ்வொருவரும் நெற்றியிலே திருநீறு அணியவேண்டும். நெற்றியிலே திருநீறு அணிந்திருந்தால் முகத்திலே ஒரு தேஜஸ் உண்டாகும். அந்தத் தேஜஸ் மூலம் முகம் சோபையடன் விளங்கும். அதே நேரத்தில் நீறு இல்லாத நெற்றியையுடைய முகம் ஓளியிழந்து சோபையற்றுக் காணப்படும்.

விபூதி தரித்த சைவ சமயிகள் நல்ல சுபீட்சமான இனிய நல் வாழ்வும் சௌபாக்கியங்களும் கைவரப் பெற்று சந்தோஷமான வாழ்க்கையை நடத்துவர் என்பது ஆன்றோர் நம்பிக்கை.

சைவசமய குரவர்களில் ஒருவராகிய திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனாரும் “திருநீற்றுப்பதிகம்” பாடி அதன் பெருமையை வலியுறுத்தியுள்ளார். பாண்டியனுக்கு வந்த வெப்புநோயைத் தணித்ததும் இந்தத் திருநீறே. மதுரை மாநகரிலே வாழ்ந்த மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் பேணிப் பாதுகாத்து வளர்த்த சைவத்தின் மேன்மையை உணர்த்தும் பொருட்டு பாண்டியனுக்கு முதலில் ஒரு பக்கமும் பின்னர் மறுபக்கமுமாக நோயை மாற்றிய சிவபெருமானின் அருட்பிரவாகத்தின் முன்னே எதுவுமே நிற்க முடியாது. எல்லாம் அவன் செயல் என்று வாழ்ந்த ஞானசம்பந்தருக்கு சமனர்கள் செய்த கொடுமை சொல்லில் அடங்காது. தங்கியிருந்த மடத்துக்கே தீ வைத்தனர். அதையும் மங்கையர்க்கரசியாரை மனத்திலே கொண்டு “பையவே சென்று பாண்டியற் காகவே” என்ற சம்பந்தரின் உள்ளத்துக்கு யாருமே நிகரில்லை. திருநீற்றை நெற்றியில் அணியும் போது அண்ணாந்து “சிவ சிவ” என்று உச்சரித்து வடக்கே அல்லது கிழக்கே பார்த்தவன்னாம் சிவசிந்தையுடன் அணிதல் வேண்டும்.

“போதுவார் நீறனீந்து பொல்லாத ஜந்தெழுத்தை

இதுவா ருள்ளிமென வரைப்பர் - நீதியார்

பெம்மானமரர் பெருமானொருமான் கை

அம்மானீன் றாமுராங்கு”

சிவ சின்னமாகிய திருநீறு தரித்த நெற்றியில் சிவபெருமான் நடனமாடுவதாகக் கூறுகிறது இப்பாடல் என்னே இதன் அருமை.

பகுவின் சாணத்திலிருந்து பெறப்பட்ட வெண்ணிற விபூதியே அணியத்தக்கது. சாம்பர் நிற விபூதி தவிர்க்கப்படவேண்டும்.

அதிகாலையில் குரியோதயத்துக்கு முன் பூமியில் கண்ணுக்குத் தெரியாத சில கிருமிகள் உற்பத்தியாகின்றன. குரியனின் கதிர்ப்பட்டால் அவை இறந்து விடுகின்றன. அதே போல பகுவின் சாணத்துக்கும் வியாதிக் கிருமிகளை அழிக்கும் சக்தியுண்டு. ஆகவே, திருநீறு அணியும் போது வியாதிகளும் அழிகின்றன.

திருநீறு நோய் மாந்றும் என்பதற்கு இன்னொரு சம்பவமும் உண்டு. திருநாவுக்கரசர் சூலைனோயில் வருந்திய போது திலகவதியார் கொடுத்த திருநீறுதான் அதை மாற்றியது. அப்போதுதான் “கூற்றாயினவாறு” என்று பாடி அவர் நாவுக்கரசனார் என்பது புராண வரலாற்று உண்மையாகும்.

மெய்ப்பொருள் நாயனாரும் விபூதி அணிந்த முத்தநாதனை ஒன்றுமே செய்யாமல் நாட்டின் எல்லையில் கொண்டுபோய் விடுமாறு பணித்தருளினார். ஆகவே விபூதியின் மகத்துவம் சொல்லி முடியாது.

சைவ சமயிகள் இப்போது இதை அணியப் பின் நிற்கின்றார்கள். மாணவ சமுதாயம் இதைப் பூச விரும்புவதில்லை. இந்த நிலை மாறவேண்டும் அப்போதுதான் நமக்கு விடிவு கிட்டும்.

என்றைக்கு எமது சமுதாயம் எந்தவித வெட்கமுமில்லாமல் நெற்றி நிறைய விபூதி அணிந்து உலாவருகிறதோ அன்றைக்குத் தான் நமக்கு நன்மை கிடைக்கும். ‘நான் சைவ சமயத்தவன்’ என்று சொல்லிக் கொள்வதில் அர்த்தமில்லை. உண்மைச் சைவனாக வாழ்ந்து காட்டவேண்டும் அப்போதுதான் சமய மறுமலர்ச்சி உண்டாகும். சைவத்தின் மேன்மையும் புலப்படும். நமது மக்கள் செய்வார்களா?

சைவப்புலவர் * *** பிரீதரன் அவர்கள்

நமஸ்கரங்கள் செய்யும் முறை!

நமஸ்காரங்கள் ஏகாங்கம், துவியாங்கம், திரயாங்கம், பஞ்சாங்கம், அஷ்டாங்கம் என ஜந்து வகைப்படும்.

ஏகாங்க நமஸ்காரம் என்பது தலையை மட்டும் தாழ்த்தி வணங்குதல் ஆகும். துவியாங்க நமஸ்காரம் என்பது வலக்கையை மட்டும் சிரசில் குவித்து வணங்குதல் ஆகும். திரயாங்க நமஸ்காரம் என்பது சிரசின் மீது இரண்டு கைகளையும் குவித்து வணங்குதலாகும். பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் என்பது தலை, கைகியிண்டு, மூழங்காலிரண்டு என்னும் ஜந்து உறுப்புகளும் நிலத்திலே பொருந்தும்படி வணங்குதல் ஆகும். அஷ்டாங்க நமஸ்காரம் என்பது தலை, கைகியிண்டு, செவியிரண்டு, மோவாய், புஜங்களிரண்டு என்னும் எட்டு உறுப்புகளும் நிலத்தில் படியும்படி வணங்குதல் ஆகும்.

பஞ்சாங்க நமஸ்காரம், அஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்யும்போது மூன்று, ஏழு, ஒன்பது, அல்லது பன்னிரண்டுதரம் செய்தல் வேண்டும். ஒருதரம், இருதரம் செய்தல் குற்றமாகும்.

ஆடவர் அஷ்டாங்க நமஸ்காரத்தையும் பெண்டிர் பஞ்சாங்க நமஸ்காரத்தையும் செய்தல் வேண்டும். ஏகாங்க, துவியாங்க, திரயாங்க, நமஸ்காரங்கள் ஆடவர், பெண்டிர் ஆகிய இருபாலர்க்கும் போதுவாகும்.

நமஸ்காரம் செய்யும் போது கிழக்கேனும் வடக்கேனும் கால் நீட்டலாகாது. மேற்கேனும் தெற்கேனும் கால் நீட்டல் வேண்டும்.

அஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்யும்போது, மூன்னாரீசை வைத்து மூர்பு பூமியிலே படும்படி வலதுகையை முன்னும் இடதுகையை பின்னும் நேரே நீட்டிப் பின்னா அம்முறையே மடக்கி, வலத்தோனும் இடத்தோனும் தரையில் பொருந்தும்படி கைகளை இடுப்பை நோக்க நீட்டி, வலது காதை மூன்னும் இடது காதைப் பின்னும் பூமியில் தோழும்படி நமஸ்காரம் செய்தல் வேண்டும்!

விநாயகரை ஒருமுறையும், முருகனை மூன்று முறையும், சிவபெருமானை மூன்று முறை அல்லது ஜந்து, ஏழு, ஒன்பது, பதினெந்து, இருபத்தொன்று முறைகளும் உமா தேவியாரையும் திருமாலையும் நன்நாள்கு முறையும், சூரியனை இரண்டு முறையும் மற்றைய கடவுளரை மூன்று முறையும், சக்திகளை நான்கு முறையும் வலம் வருதல் வேண்டும்.

வலம் வருதல் போகத்தையும், இடம் வருதல் மோட்சத்தையும் வலமாகவும் இடமாகவும் வந்து வணங்குதல் போக மோட்சத்தையும் அளிக்கும் என ஆன்றோர் கூறுவர்

நன்றி: நொனபுமி (ஆவணி 1983)

இந்து மதத்தில் கடவுள்

இந்து மதம் என்னோரு மதம் கிடையாது. பழமையில் ஊறித் திளைத்த அறிஞர்கள் இப்படி வாதிப்பார்கள். இது ஓரளவு உண்மையே. இந்து மதத்தினர் பேசும் வடநாட்டு மொழிகளிலோ, தென் னாட்டு மொழிகளிலோ, பரந்த சமய இலக்கியம் மிகுந்த ஸம்ஸ்கிருதத்திலோ காணும் சமய நூல்களில் ‘இந்து’ என்ற சொல்லே இல்லை. மேனாட்டினர் தான், இந்தியாவின் பல சமயங்களையும் தொகுத்துக் காட்டும் ‘இந்து’ என்ற சொல்லை முதல்முதல் வழங்கினார்கள். இன்று இந்தியர்களே தம் மதத்தைக் குறிப்பிடும் போதெல்லாம் இந்தச் சொல்லை வழங்கி வருகிறார்கள்.

பல்வேறு சமயக் கொள்கைகள் பாரதத்தின் பல பகுதிகளிலும் பரவி விளங்கக் காண்கிறோம். சிவனை முழுமுதற் கடவுளாக வணங்கும் சைவம், விஷ்ணுவை உயர்த்திப் போற்றும் வைஷ்ணவம், சக்தியே உயரிய தெய்வமென்று கொள்ளும் சாக்தம். முருக வழிபாட்டைக் கூறும் கௌமாரம், விநாயகரைப் போற்றும் காணபத்யம் இப்படிப் பல வகையாக விரிந்து இந்த மதங்கள் இந்தியாவில் வழங்கி வருகின்றன. இவற்றினாடே ஊடுருவி இவை அனைத்தையும் பிணைக்கும் அம்சம் ஒன்று இருக்கிறது. இவை தம்முள் வேறுபட்டாலும் இப்படிப் பிணைப்புண்டிருப்பதால் ஒருருப் பெற்ற ஒரு மதமாகவே இருக்கின்றன. எனவே, இந்தியரின் மதத்தைக் குறிப்பிடும் மேனாட்டினர், ‘இந்து மதம்’ என்று ஒன்றாகவே இதைச் சுட்டத் தொடங்கி னார்கள். இந்து என்றால், சைவம், வைஷ்ணவம், சாக்தம், கௌமாரம், காணபத்தியம், செளரம் இவற்றுள் எந்த மதத்தைக் கடைப்பிடிப்பவரையும் குறிக்கும்.

இந்திய மதங்கள் அனைத்தையும் சரித்திரக் கண்கொண்டு ஆராய்ந்தால், இந்த

மதம் அமைந்திருக்கும் விதத்தைத் தெளிவாக உணரலாம். இலக்கியச் சான்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு சரித்திரம் எழுதிய வர்கள், ரிக்வேதமே பழைய நூல் என்று கூறுவார்கள். ரிக்வேதம் முதலான நான்கு வேதங்களும் கூறும் மதத்தைப் பிராம்மண மதம் என்று குறிக்கிறார்கள். அதையடுத்து எழுந் தலை ஆர் ஹதம் (ஜெனம்), பொத்தம் ஆகிய இருபூச் சமயங்களுமே. இவை வைத்திக மதத்தை எதிர்த்து எழுந்தன. ஆனால் இந்திய மண்ணில் செழித்து வளரும் வாய்ப்பு இவற்றுக்குக் கிடைக்கவில்லை. என்றாலும், இந்த மதங்களின் கோட்பாடுகள் இந்து மதத்தை வளப்படுத்தின என்ற உண்மையை எவரும் மறுக்க முடியாது.

இதிஹாஸங்கள், புராணங்கள், மற்றும் சமய நூல்கள், அறுவகைத் தத்துவ நூல்கள் இவையெல்லாம் கூறும் உயரிய கருத்துக்களும் இந்து மதத்தை வளப்படுத்தியிருக்கின்றன. இந்து மதத்தின் பெரும் பிரிவுகள் சைவம், வைஷ்ணவம், சாக்தம், கௌமாரம், காணபத்தியம், ஸெளரம் என்பவை.

இவற்றையெல்லாம் ஒன்று சேர்ப் பவை ‘மறை’ என்னும் வேதம். எடுத்துக் கொண்ட தெய்வத்தை உயர்த்தும் நோக்குடன் ‘வேதத்துக்கும் எட்டாத இறைவன்’ என்று கூறும் இடங்கள் சமய நூல்களில் காணகின்றன. என்றாலும், வேதங்களையே எல்லாரும் பெரிதும் போற்றி வந்திருக்கிறார்கள். வேதங்கள், எல்லா மதங்களுக்கும், எல்லாக் கொள்கைகளுக்கும் உடன்பாடாக இருப்பவை. இவை மிகவும் உயரிய பிரமாணமாகவும் அமைந்திருக்கின்றன. எனவே, இவற்றால் பிணைப்புண்டு இந்தியச் சமயங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்பு பெறலாயின. வேதங்கள்-அவற்றுள்ளும் குறிப்பாக

உபநிஷதங்கள்-சிறப்பித்துக் கூறும் பரம் பொருளான பிரம்மம், அவரவர் கடவுளையே குறிப்பதாக, நேரிடையாய்ச் சுட்டியும் சுட்டாமல் சுட்டியும் காட்டுபவை அசுவகைச் சமயங்கள்.

கை, கால், முதலிய உறுப்புக் களுடன் தோற்றும் அளிக்கும் திருவருவங்களில் இறைவனைக் காண்பவரும் இந்துக்களே; உருவற்ற பரம்பொருளாக அவனை உய்த்துணர்ந்து உயர்நிலை எய்துபவரும் இந்துக்களே. ஒவ்வொருவரும் அவரவருடைய தகுதிக்கேற்றபடி இறைவனை உணர்ந்து ஏத்தும் பேறு இந்துக்களுக்கு மட்டுமே உண்டு. தன்னையே இறைவனாகப் பாவிக்கும் ‘ஸோஹும் பாவனை’ ஆகிய உயரிய சாதனையும், இந்துக்களின் கடவுள் கொள்கைக்கு உள்ள இன்னொரு தனிப்பெரும் நிலை.

இந்த அறுவகை மதத்தில் ஏதாவ வொன்றைக் கடைப்பிடிக்கும் இந்துக்கள் அநுஷ்டிக்கும் சமயக் கிரியைகளில் பெரும்பாலானவை, வைதிகக் கிரியைகளை (வேதங்களில் கண்ட கிரியைகளை) அடிப்படையாகக் கொண்டு கிளைத் தெழுந்தவையே. அதனாலும் இந்த மதங்கள் ஒன்றுபட்டு ஒரு மதமாகத் தோன்றுகின்றன.

இந்து மதத்தினர் பல தெய்வங்களை வணங்கினாலும் வழிபடுவோரில் ஒவ்வொருவரும் தனிக் கடவுள் கொள்கை சீறு தகவல்கள்:

* திருப்புன்கள் ஆலய மூலத்தானத்தின் வாசலில் நிற்கும் துவாரபாலகர்களில் வலப்புறம் நிற்கும் துவாரபாலகர் சற்றே முன் வளைந்து, தலை சரித்து வலது கையைத் தாக்கி வலது காதோரம் குவித்து ஏதோ ஒசையைக் கவனமாகக் கேட்கும் பாவனையில் நிற்கிறார். ஏன் தெரியுமா?

நந்தனார் வெளியே நின்று “அப்பா உன்னை மறைத்துக் கொண்டு ஒரு மாடு படுத்திருக்கிறதே!” என்று கூறியதை அப்படிக் கவனித்துக் கேட்டாராம்!

கொண்டிருப்பவர். சைவரின் முழுமுதற் கடவுள் சிவன்; வைஷ்ணவரின் முழுமுதற் கடவுள் விஷ்ணு. ஒரே நாட்டில் இப்படிப் பல தெய்வ வணக்கமதங்கள் இயங்கும் காரணத்தால், ‘சமய வேற்றுமை கொண்டோர் ஒருவரை ஒருவர் சகித்துக் கொள்ளும் ஆற்றல்’ (Religious toleration) என்று மேனாட்டினர் வியந்து கூறும் மனப்பான்மை தோன்றி, இந்து மதத்தின் உயிர் நாடியாக இன் னும் விளங்குகிறது. இந் தமனப்பான்மை தோன்றிய விதம்பற்றி அறிஞர்கள் பலவிதமாகக் கூறுகிறார்கள். ஆயினும், ‘உண்மைப் பொருள் ஒன்றே’ என்னும் ரிக்வேத வாக்கியத்தில் இதன் அடிப்படையைக் காணலாம்.

பல மதங்கள் ஒரு மிதி து இசைந்தும், பிற மதங்கள் புகட்டும் உயர்கருத்தை ஏற்றுத் தனதாக்கிக் கொண்டும் பரந்து விரிந்து இயங்குவது இந்து மதம். இது காட்டும் நெறி உலகின் ஏனைய மதங்கள் கூறும் நெறிகளிலெல்லாம் உள்ள சிறந்த அம்சங்களைத் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டு நிற்கிறது. பலபட விரிந்து காணும் பல பொருள்களாயிருந்தாலும் அவற்றில் பன்மை காணாது ஒருமையே காண்பது நம் சிறந்த பண்பாடு. இதை விளக்குவதற்கெழுந்த இந்தியத் தத்துவ நூல்களெல்லாம் அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும் கருத்தை மிகப் பழைய நூலான ரிக்வேதமே கூறியிருக்கிறது.

தொகுப்பு:

சீவரு க.வைத்தீசுவரக்குருக்கள்

அருள் ஒளி - தகவல் களஞ்சியம்

- கொழும்பு சைவ மங்கையர் கழகத்தின் பவள வீழா:

கொழும்பு நகரில் சைவ மங்கையர் கூடி அரும்பணிகள் ஆற்றுவதற்கென உருவாக்கப்பட்ட சைவ மங்கையர் கழகத்தின் எழுபத்தைந்து ஆண்டு நிறைவு விழா இம்மாதம் வெள்ளாவத்தை சைவ மங்கையர் பெண்கள் பாடசாலையில் மிகவும் சிறப்பாக கொண்டாட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. கழகத் தலைவி திருமதி சிவானந்தி துரைச்சாமி அவர்களின் தலைமையில் நடைபெறவுள்ள இவ்விழாவில் சைவசமயப் பணிகளில் உன்னத தொண்டாற்றிய அன்னையர் சிலர் கெளரவிக்கப்படவுள்ளனர்.

கெளரவிக்கப்படவுள்ள பொரோர்:

- அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்வி கலாந்தி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி
- செல்வி கணபதிப்பிள்ளை - கொழும்பு
- திருமதி சொர்ணம் நடராசா - கொழும்பு
- செல்வி மாலா சபாரட்னம் - கொழும்பு
- செல்வி நாகம்மா காசிப்பிள்ளை - கொழும்பு
- திருமதி பொன்னம்பலம் அம்மையார் - கொழும்பு
- திருமதி திருச்சிந்றம்பலம் - கொழும்பு
- வண்டன் சைவமுன்னேற்ற சங்கம்:

இலண்டனில் நாவலர் பெருமானுக்கு உருவச்சிலை

வெள்ளி விழாக் கண்ட இலண்டன் சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் இவ்வாண்டு இலண்டன் சைவ முன்னேற்றச் சங்க மண்டபத்தில் நாவலர் பெருமானுக்கு திருவருவச்சிலை நிறுவி சைவ உலகுக்கு பெருமை சேர்த்துள்ளது.

- புற்றுநோயாளருக்கான கருணைக் காப்பகம்:

புற்றுநோயில் வருந்தும் மக்களுக்கு ஆறுதல் செய்யும் கருணைக் காப்பகம் எதிரவரும் ஜனவரி மாதம் 28ம் திகதி மருதனார்மடம் சுன்னாகம் பெரும் தெருவுக்கு அருகில் சபாபதிப்பிள்ளை வீதியில் திறக்கப்படவுள்ளது. இலண்டனில் வாழும் ஈழத்தமிழர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட கேன் நிறுவனம் இப்பணியை நிறைவேற்ற முன்வந்துள்ளது. அமர் கணபதி ஜயர் ஸ்ரீராகவன் ஜயர், M.A. அவர்களது நினைவாக அவரது சொந்த நிலம் இத்தாம்ப்பணிக்கு நன்கொடையாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. வைத்திய கலாந்தி ஜயயேந்திரன் நமசிலாயம் பிரபல தொழில் அதிபர் ஆவரங்கால் வே. சிவசங்தரம், திருமிகு. தர்மகுலசிங்கம் போன்ற கேன் நிர்வாகசபை உறுப்பினர்களின் ஆர்வத்தினால் காப்பகக் கட்டிடப்பணி நிறைவுபெற்று வருகிறது.

பவள விழா:

தெல்லிப்பழை பாலர் ஞானோதய சபையின் பவளவிழா எதிர்வரும் தை மாதம் சிறப்பாக நடைபெற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. தெல்லிப்பழை காசிப்பிள்ளையார் கோவில் மண்டபத்தில் சிவரீ கணேசலிங்கக் குருக்கள் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெறவள்ள மேற்படி விழாவில் சிறப்பு மலரும் வெளியிடப்படவள்ளது.

திருநெல்வேலி சைவச்சிறுவர் கில்லத்துக்கு புதிய மாடிக்கட்டிடம்:

அவுஸ் திரேவியா ஈழத்தமிழர் கழகத்தின் நிதி உதவியில் சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் சைவச்சிறுவர் நிறை வாழ்வு இல்லத்துக்கு புதிய மாடிக்கட்டிடம் அமைக்கப்பெற்று இம்மாதம் திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. இளைப்பாறிய மாவட்ட நீதிபதி திரு. மு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டு புதிய கட்டிடத்தைத் திறந்து வைத்தார்.

சீவதொண்டர் அம்புலன்ஸ் சேவை:

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் யாழ் குடாநாட்டு மக்களுக்கு உதவும் பொருட்டு முப்பத்திநான்கு இலட்சம் ரூபா செலவில் புதிய அம்புலன்ஸ் வண்டி ஒன்றினை கொள்வனவு செய்துள்ளது. விரைவில் யாழ் மக்களுக்கு உதவும் இப்பணி ஆரம்பிக்கப்படவள்ளதாக மன்றத்தின் கெளரவ செயலர் திரு. கந்தையா நீலகண்டன் அறிவித்துள்ளார்.

காரைநகர் ஈழத்துச் சீதம்பரம் திருத்தலத்துக்கு புதிய சீத்திரத்தேர்:

பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. தியாகராசா மகேஸ்வரன் மற்றும் அடியவர்கள் முயற்சியில் புதிய சீத்திரத்தேர் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாண்டு மார்கழிப் பெருவிழாவில் புதிய தேரில் நடராசப்பெருமான் வீதியுலா வருவார்.

நல்லை ஆதீன சுவாமிகள் மலேயா பயணத்தை முடித்து நாடு திரும்பியுள்ளார்:

கடந்த இரண்டு மாத காலமாக மலேசியா நாட்டில் பல்வேறு ஆண்மீக விழாக்களில் பங்குபற்றி சைவசமய மக்களிடையே தெய்வீக உரைகளையாற்றிய நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீன குருமுதல்வர் ஸ்ரீவீரீ சோமசுந்தரதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் 23-11-2005 அன்று நாடு திரும்பியுள்ளார். சுவாமிகளுக்கு மலேசியா வாழ் சைவ மக்கள் மிகுந்த வரவேற்பு வழங்கி கெளரவித்து வழியனுப்பி வைத்துள்ளனர்.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி:

இந்துக்களின் பெருமை மிகு கல்லூரியான யாழ் இந்துக்கல்லூரியில் கடந்த எட்டு ஆண்டுகள் அதிபராகப் பணியாற்றிய திருமிகு. அ. ஸ்ரீகுமரன் அவர்கள் கடந்த மாதம் தனது அறுபதாவது வயதில் இளைப்பாறியுள்ளார். தற்போது கல்லூரியின் பழைய மாணவரும் வவனியா கல்வி வலயத்தில் கல்லூரியின் கல்விப் பணிப்பாளராக பணியாற்றியவருமான திருமிகு. கணேசராஜா அவர்கள் புதிய அதிபராக பதவி ஏற்றுள்ளார்கள்.

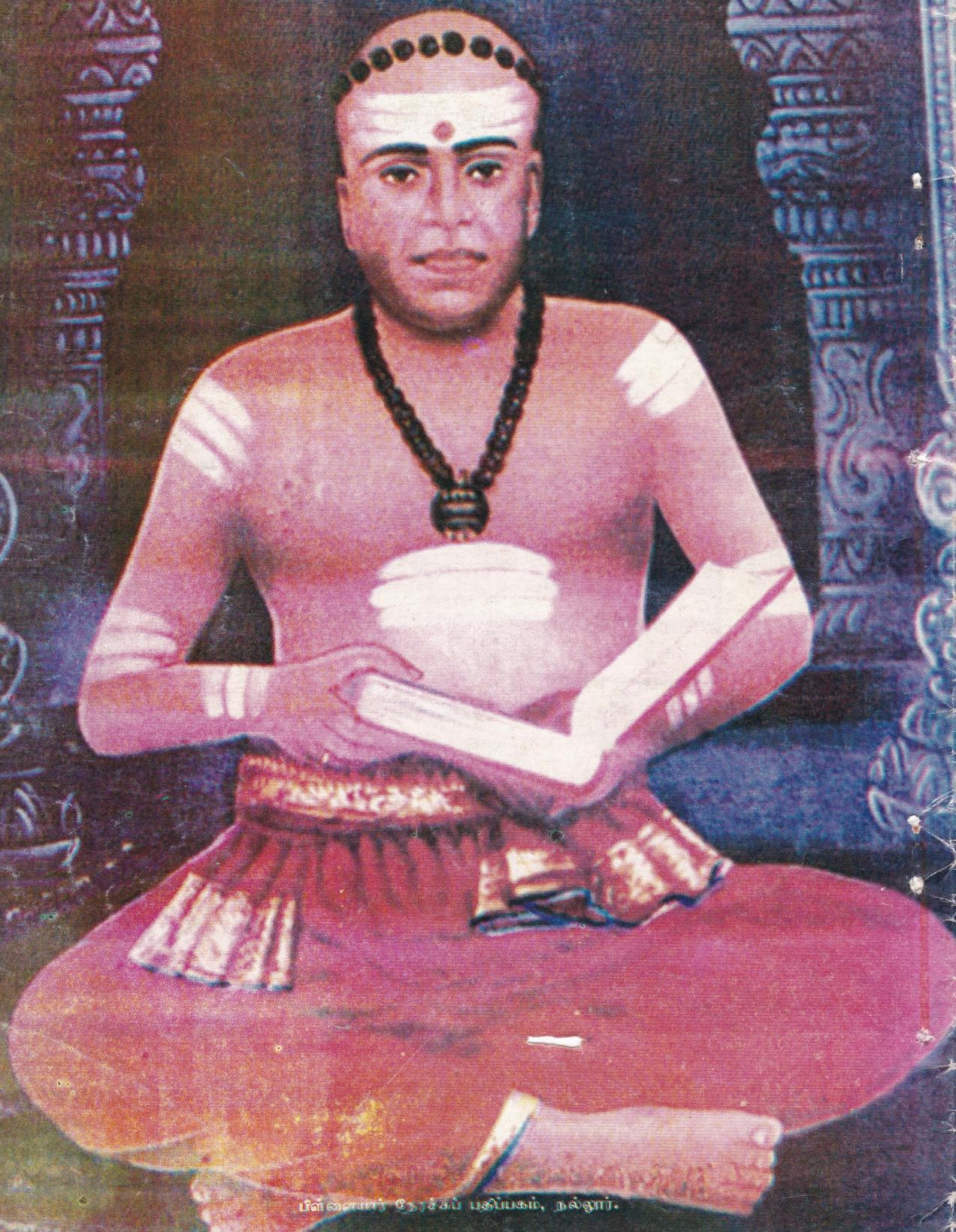
புற்றுநேரயாளர் காப்பகம்

மருதனர்மடம் - உடுவில் சபாபதி பிள்ளை வீதியில்
இலண்டன் கேன் புற்று நேரயாளர், நலன்புரிச் சங்கத்தால்
நிறுவப்பட்ட புற்றுநேரயாளர் காப்பகம்
28-01-2006 காலை திறக்கப்படவுள்ளது.

இக்காப்பகம் அமைந்துள்ள நிலம்
அமர்க் கணபதிஜூயர் - ஸ்ரீராகவன்ஜூயர் M.A
நினைவாக வழங்கப்பட்டது.

அறுஞக்நாவரீ

பிள்ளையார் கோவை பத்னமகால், நல்லூர்.